

LAURA NETZEL

1839–1927

Suite

pour violon avec accompagnement d'Orchestre à cordes

Opus 83

Källkritisk utgåva av/Critical edition by Klas Gagge

Levande muskarv och Kungl. Musikaliska Akademien

Syftet med Levande muskarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska Akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska Akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Notgrafisk redaktör/Score layout editor: Anders Högstedt
Textredaktör/Text editor: Edward Klingspor

Levande muskarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska Akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1447/Edition no. 1447
2018
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Muskarv
979-0-66166-735-3

Levande muskarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska Akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Barbro Osher Pro Suecia Foundation, Riksantikvarieämbetet och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Suite

pour violon avec accompagnement d'Orchestre à cordes, op. 83

I

Andante religioso

Laura Netzel
(1839-1927)

Andante religioso

Violino solo

Violino I

Violino II

Viola

Violoncello

Contrabbasso

6

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

Cb.

10

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

Cb.

A

15

VI. solo *p*

VI. I *p* *div.* *cresc.* *mf*

VI. II *p* *div.* *mf*

Vla *p* *mf*

Vc. *p* *mf* *div.*

Cb. *p* *mf*

20

VI. solo *p*

VI. I *dim.* *p* *div.*

VI. II *dim.* *p*

Vla *dim.* *p*

Vc. *dim.* *p*

Cb. *dim.*

25

VI. solo *f* *ff*

VI. I *f* *f*

VI. II *f* *f*

Vla *f* *f*

Vc. *f* *f*

Cb. *f* *f*

30

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

Cb.

dim.

pp

ten.

p

35

B sul sol

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

Cb.

mf

pizz.

p

cresc.

cresc.

pizz.

40

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

Cb.

arco

p

arco

p

p

p

div.

p

arco

p

45

Vi. solo *pp*

Vi. I *pp*

Vi. II *pp*

Vla *pp*

Vc. *pp*

Cb. *pp* pizz.

pizz. arco

50

rit. **C** a tempo

Vi. solo *pp*

Vi. I arco *dim.* *pp*

Vi. II *dim.* *pp*

Vla *dim.* *pp*

Vc. *div.* *dim.* *pp*

Cb. *pizz.* *dim.* *pp* pizz.

56

D

Vi. solo *p*

Vi. I *dim.* *p* *cresc.*

Vi. II *dim.* *p* *cresc.* *div.*

Vla *dim.* *p* *cresc.*

Vc. *p* *dim.* *p* *div.*

Cb. *dim.* *pizz.* *arco* *p* *cresc.*

62

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

Cb.

68

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

Cb.

74

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

Cb.

II Humoresque

Allegretto deciso

VI. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

Cb.

p

5

VI. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

Cb.

9

VI. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

Cb.

f

25 G

VI. solo *p*

VI. I *p* pizz. arco div. *f*

VI. II *p* div. *f*

Vla *p* div. *f*

Vc. *p* *p* *f*

Cb. *p* *p* *f*

Detailed description: This system covers measures 25 to 28. The VI. solo part features a complex melodic line with slurs and accents. VI. I starts with a pizzicato figure, then switches to arco and includes a 'div.' (divisi) instruction. VI. II and Vla also have 'div.' instructions. The Vc. and Cb. parts provide a steady bass accompaniment. Dynamics range from piano (p) to forte (f).

29

VI. solo

VI. I div. *f*

VI. II div. *f*

Vla div. *f*

Vc. *f*

Cb. *f*

Detailed description: This system covers measures 29 to 32. The VI. solo part continues with a melodic line. VI. I, VI. II, and Vla are marked 'div.' and play chords. The Vc. and Cb. parts continue their accompaniment. Dynamics are primarily forte (f).

33

VI. solo *dim.*

VI. I *dim.* div. pizz. *f*

VI. II *dim.* div. pizz. *f*

Vla *dim.* pizz. *f*

Vc. *dim.*

Cb. *p*

Detailed description: This system covers measures 33 to 36. The VI. solo part begins with a 'dim.' (diminuendo) instruction. VI. I, VI. II, and Vla are marked 'div.' and 'pizz.' (pizzicato). The Vc. part is marked 'dim.'. The Cb. part is marked 'p'. Dynamics include piano (p), forte (f), and diminuendo (dim.).

37 **H**

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

arco
arco
arco
div.

mf *p* *mf* *p* *mf* *p*

41

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

46

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

p *p* *p* *p* *p* *p*

III Berceuse

Andantino

con sord.
p
3
3
dim.

5
p
p
p
pizz.

J
9
p
3 3
p
arco
p

13

Vl. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

16

Vl. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

dim. div. p

morendo

dim. p

morendo

dim. p

morendo

dim. p

morendo

20

K

Vl. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

p

p

p

p

24

Vl. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

div.

unis.

28

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

32

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

p

dim.

pp

ten.

L

36

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

p

dim.

pp

dim.

dim.

dim.

dim.

40

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

p

44

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

48

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

M

52

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

56

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

IV Tarentelle

Vivace

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

p

p

p

p

p

p

Detailed description: This block contains the first system of the musical score, measures 1 through 8. It features six staves: Violin solo, Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Contrabasso. The tempo is marked 'Vivace'. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The Violin solo part begins with a rest in the first measure, followed by a melodic line starting on a half note G4. The other instruments provide harmonic support with chords and rhythmic patterns. Dynamics include piano (*p*) and accents (>).

9

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

div.

Detailed description: This block contains the second system of the musical score, measures 9 through 16. The Violin solo part continues with a more active melodic line. The Violoncello part includes a 'div.' (divisi) marking. The Viola part has a 'div.' marking. The Violin I and II parts continue with their respective parts. Dynamics include piano (*p*) and accents (>).

17

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

più à più cresc.

div.

div.

Detailed description: This block contains the third system of the musical score, measures 17 through 24. The Violin solo part features a complex, fast melodic line. The Violoncello part has a 'div.' marking. The Viola part has a 'div.' marking. The Violin I and II parts continue with their respective parts. Dynamics include piano (*p*) and accents (>). The instruction '*più à più cresc.*' is written above the Violin I staff.

25

Vl. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

Cb.

f

pizz.

arco

div.

N

33

Vl. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

Cb.

mf

arco

div.

41

Vl. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

Cb.

f

div.

49

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

dim. *pizz.* *p* *arco* *mf*
dim. *pizz.* *p* *arco* *mf*
dim. *pizz.* *p* *arco* *mf*
dim. *pizz.* *p* *arco* *mf*
div. *pizz.* *p* *arco* *mf*
dim. *pizz.* *p* *arco* *mf*

dim. *p* *mf*

Detailed description: This system of musical notation covers measures 49 through 56. It features six staves: Violin solo, Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Contrabass. The Violin solo part begins with a melodic line that gradually softens (*dim.*) and then plays a pizzicato (*pizz.*) passage at a piano (*p*) dynamic. The Violin I and II parts follow a similar pattern, with the Violin II part also including an arco (*arco*) section at a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The Viola part mirrors the Violin I and II parts. The Violoncello and Contrabass parts provide a harmonic foundation, with the Violoncello part including a *div.* (divisi) instruction. The system concludes with a dynamic shift from *p* to *mf*.

57

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

pizz. *mf*
mf
mf
mf
mf

mf

Detailed description: This system covers measures 57 through 64. The Violin solo part continues with a melodic line, featuring a triplet of eighth notes in measure 60. The Violin I and II parts play a rhythmic accompaniment of eighth notes. The Viola part has a few notes in measures 57-58. The Violoncello and Contrabass parts play sustained chords. The system ends with a dynamic of *mf*.

65

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

p *arco* *pizz.* *arco*
p *pizz.* *arco*
p *arco*
p *div.*
p

p

Detailed description: This system covers measures 65 through 72. The Violin solo part features a melodic line with triplets in measures 66, 68, and 70. The Violin I part plays a rhythmic accompaniment. The Violin II part has an arco (*arco*) section at a piano (*p*) dynamic. The Viola part has a pizzicato (*pizz.*) section at a piano (*p*) dynamic. The Violoncello and Contrabass parts play sustained chords. The system ends with a dynamic of *p*.

O

73

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

Cb.

pizz.

81

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

Cb.

p

arco

p

p

p

p

p

div.

P

89

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

Cb.

f

fz fz fz fz fz fz fz

fz fz fz fz fz fz fz

fz fz fz fz fz fz fz

fz fz fz fz fz fz fz

fz fz fz fz fz fz fz

fz fz fz fz fz fz fz

div.

97

VI. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

Cb.

div.

cresc.

105

VI. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

Cb.

f fz fz fz

div.

Q

113

VI. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

Cb.

dim.

pizz.

arco

p

121

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

Cb.

129

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

Cb.

137

Vl. solo

Vl. I

Vl. II

Vla

Vc.

Cb.

R

à più cresc.

dim.

p

mf

unis.

dim.

p

mf

dim.

p

mf

dim.

p

mf

dim.

p

mf

145

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

arco
pizz.
arco
pizz.
arco
mf
mf
mf

3

153

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

fz fz fz f
fz fz fz f
fz fz fz f
fz fz fz f
div. fz fz fz f
div. fz fz fz f

S

161

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

div.
mf

169

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

dim.
dim.
dim.
dim.
dim.
dim.

pp
pp
pp
pp
pp
pp

div.

Measures 169-176: This system contains six staves. The Violin solo part features a melodic line with slurs and dynamic markings of *dim.* and *pp*. The Violin I and II parts have a similar melodic line, with *pp* markings. The Viola, Violoncello, and Contrabass parts provide harmonic support with sustained notes and *dim.* markings. A *div.* marking is present in the Viola part.

177

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

pp
pp
p
pp
p
p

pizz.
arco

3

Measures 177-184: This system contains six staves. The Violin solo part begins with *pp*. The Violin I and II parts have melodic lines with *pp* and *p* markings. The Viola part has a melodic line with *pp* and *p* markings. The Violoncello part has a melodic line with *p* markings, including a triplet of eighth notes marked *3*. The Contrabass part has a melodic line with *pp* and *p* markings, including *pizz.* and *arco* markings.

185

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

p
fz
fz
fz
fz
fz

div.
div.

T

Measures 185-192: This system contains six staves. The Violin solo part begins with *p*. The Violin I and II parts have melodic lines with *fz* markings. The Viola part has a melodic line with *fz* markings. The Violoncello part has a melodic line with *fz* markings, including *div.* markings. The Contrabass part has a melodic line with *fz* markings. A box containing the letter **T** is positioned above the Violin solo staff in measure 185.

193

VI. solo *p*

VI. I *p* div.

VI. II *p*

Vla *p*

Vc. *p* div.

Cb. *p*

199

VI. solo *f* div.

VI. I *f* div.

VI. II *f* div.

Vla *f* div.

Vc. *f*

Cb. *f*

205

VI. solo *f* *fff*

VI. I *f* *fff*

VI. II *f* *fff*

Vla *f* *fff*

Vc. *f* *fff* div.

Cb. *f* *fff* div.

IV

Appendix: satsen i en kortare version, motsvarande den av Simrock 1896 tryckta versionen för violin och piano. Tarentelle

Vivace

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

10

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

19

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

N

28

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

f *pizz.* *arco* *mf*
f *pizz.* *div.* *mf* *arco*
f *pizz.* *mf* *arco*
f *pizz.* *mf* *arco*
f *pizz.* *mf* *arco*

37

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

f *mf*
mf
mf
mf
mf
mf

46

VI. solo
VI. I
VI. II
Vla
Vc.
Cb.

f *dim.* *p* *pizz.*
dim. *p* *pizz.*
dim. *p* *pizz.*
dim. *p* *pizz.*
dim. *p* *pizz.*
dim. *p* *pizz.*

55

VI. solo arco *mf*

VI. I arco *mf*

VI. II arco *mf* pizz.

Vla arco *mf*

Vc. arco *mf*

Cb. arco *mf*

Detailed description: This system of musical notation covers measures 55 through 63. It features six staves: Violin solo, Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Contrabass. The Violin solo part begins with an 'arco' instruction and a dynamic of 'mf'. It contains several accents and a triplet of eighth notes in measure 60. The Violin I and II parts also start with 'arco' and 'mf'. The Viola part has a long, sustained note in measure 55. The Violoncello and Contrabass parts play sustained chords, with the Cb. part having a dynamic of 'mf'.

64

VI. solo *p*

VI. I *p*

VI. II arco *p*

Vla

Vc. div. *mf* *p* div. *p*

Cb. *mf* *p*

Detailed description: This system covers measures 64 through 72. The Violin solo part starts with a dynamic of 'p' and includes three triplet markings. The Violin I part also has a 'p' dynamic. The Violin II part has an 'arco' instruction and a 'p' dynamic in measure 72. The Viola part has a dynamic of 'mf'. The Violoncello part has a 'div.' (divisi) instruction and a dynamic of 'mf', with a 'p' dynamic in measure 72. The Contrabass part has a dynamic of 'mf' and a 'p' dynamic in measure 72.

73

O

VI. solo *p* arco

VI. I pizz. *p*

VI. II *p*

Vla *p*

Vc. *p*

Cb. *p*

Detailed description: This system covers measures 73 through 81. A large 'O' is centered above the staves. The Violin solo part has a dynamic of 'p' and an 'arco' instruction. The Violin I part has a 'pizz.' (pizzicato) instruction and a dynamic of 'p'. The Violin II part has a dynamic of 'p'. The Viola part has a dynamic of 'p'. The Violoncello part has a dynamic of 'p'. The Contrabass part has a dynamic of 'p'.

82

VI. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

Cb.

P

91

VI. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

Cb.

fz fz fz fz

f

div.

div.

cresc.

div.

div.

fz fz fz

fz fz fz

fz fz fz

fz fz fz

100

VI. solo

VI. I

VI. II

Vla

Vc.

Cb.

cresc.

div.

div.

div.

f fz

f fz

f fz

f fz

f fz

f fz

108

Musical score for measures 108-114. The score includes parts for Violin solo, Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Contrabass. The music is in a key with one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The dynamics are marked *fz* (fortissimo) at the beginning of each part, followed by *dim.* (diminuendo) and *pizz.* (pizzicato) in the later measures. A *div.* (divisi) marking is present in the Cello part around measure 110. The Violin solo part features a melodic line with slurs and accents.

115

Musical score for measures 115-123. The score includes parts for Violin solo, Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Contrabass. A box with the letter 'Q' is placed above measure 115. The dynamics are marked *p* (piano) and *arco* (arco). The Violin solo part has a melodic line with slurs and accents. The other instruments provide harmonic support with sustained notes and some movement.

124

Musical score for measures 124-130. The score includes parts for Violin solo, Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Contrabass. The dynamics are marked *dim.* (diminuendo). The Violin solo part continues with a melodic line, while the other instruments play sustained notes or simple rhythmic patterns.

R

132

VI. solo *p* *pp*

VI. I *pp*

VI. II *pp*

Vla *pp* *pp*

Vc. *pp* *pp* *pizz.* *arco*

Cb. *pp*

140

VI. solo *p*

VI. I *p*

VI. II *p*

Vla *p*

Vc. *p* *div.*

Cb. *p*

148

VI. solo

VI. I *f*

VI. II *f*

Vla *f*

Vc. *f*

Cb. *f*

Laura Netzel

Laura Netzel (1839–1927) tillhör skaran av kvinnliga tonsättare som oförtjänt kommit utanför musikhistorieskrivningen. Hon föddes i Rantasalmi i Södra Savolaks med efternamnet Pistolekors, en adlig släkt med finländsk utbredning. Redan när hon var ett år gammal flyttade familjen till Stockholm, där hon sedan bodde resten av sitt liv.

Tack vare sin välbärgade familj fick Laura Netzel en gedigen musikutbildning: hon studerade piano för Mauritz Gisiko och österrikaren Anton Door (under hans vistelser i Stockholm), sång för Julius Günther och komposition för Wilhelm Heintze, samtliga framstående lärarnamn. Fördjupade studier i komposition genomförde hon under Charles-Marie Widor i Paris, en stad som hon flera gånger återvände till.

Laura Netzel debuterade som pianist 1856, således 17 år gammal. I decennier var hon verksam i Stockholms musikliv som pianist, kördirigent (för Harmoniska sällskapet) och konsertarrangör. Hon arbetade särskilt med konserter för välgörenhet och hade ett stort socialt engagemang.

Hon gifte sig 1866 med Wilhelm Netzel, sedermera professor i obstetrik och gynekologi vid Karolinska institutet.

Laura Netzels debut som tonsättare ägde rum 1874 under pseudonymen N Lago, men hon hade komponerat en hel del musik dessförinnan. Hennes verkförteckning omfattar solosånger, verk för kör, pianostycken och kammarmusik. Laura Netzels produktion kom att få förhållandevis stor spridning. Hon fick verk utgivna i både Frankrike och Tyskland och framförda i ännu fler länder.

© *Gunnar Ternhag*, Levande musikalrv

Svit för violin och stråkorkester, opus 83

Satserna i denna svit är identiska, eller nästan identiska, med fyra stycken av Laura Netzel för violin och piano som hade publicerats som separata verk av Simrocks förlag i Berlin 1896. Här bildar de en helhet med besättningen violin och stråkorkester. Sviten har daterats till ca 1905. Ordningen mellan satserna är inte entydig i de bevarade skriftliga källorna, som har olika antal satsers och olika följd mellan dem. Att *Andante religioso* var avsedd att inleda och *Tarantelle* att avsluta är dock tydligt.

Stilen i denna svit är lättflytande och elegant, och sympatin för det franska är märkbar. Helheten är diverterande, kanske tänkt att spelas även i mindre anspråksfulla sammanhang.

Andante religioso hade tidigare opusnumret 48 och var tillägnat Willie Woltmann, violinist i Hovkapellet.

Humoresque, tidigare opus 37, också tillägnad Woltmann, är något längre. Den har ett rustikt anslag med en bordunklang i basen och en rörlig sextondelsmelodi med allmänt folklig anknytning. En kort, oväntad utflykt från tonarten F-dur till Ass-dur görs mitt i stycket.

Med *Berceuse*, tidigare opus 59, tillägnad den framstående belgiske violinisten Armand Parent, är vi åter i den behagfulla atmosfären från den första satsen.

Den avslutande, livliga *Tarantelle* är i stråkorkesterversionen 57 takter längre än det stycke opus 33 som den annars i stort sett överensstämmer med. Här redovisas båda versionerna.

© *Anders Edling*, Levande musikalrv

Laura Netzel

Laura Netzel (1839–1927) is one of the body of female composers who have undeservedly been omitted from music history. She was born in Rantasalmi, in Southern Savonia, with the surname Pistolekors, a noble family of Finnish extraction. When she was a year old, her family moved to Stockholm, where she would spend the rest of her life.

Thanks to her well-heeled family, Laura Netzel received a solid musical education: she studied piano for Mauritz Gisiko and the Austrian Anton Door during his stays in Sweden; song for Julius Günther and composition for Wilhelm Heintze, all prominent teachers. She pursued deeper studies in composition for Charles-Marie Widor in Paris, a city to which she returned several times.

Netzel made her debut as a pianist in 1856, at the age of 17. For decades, she was active in the Stockholm music life as pianist, choir conductor for Harmoniska Sällskapet (the Harmonic Society) and concert arranger. She especially worked on charity concerts and was greatly socially engaged.

In 1866, she married Wilhelm Netzel, who later became professor of obstetrics and gynecology at Karolinska Institutet.

Netzel made her debut as a composer in 1874, under the pseudonym N. Lago, but she had composed quite a lot of music previously. Her body of works comprises solo songs, works for choir, piano and chamber music. Netzel's production eventually came to enjoy relatively great circulation. She had works published in both France and Germany, and performed in several more countries.

© *Gunnar Ternhag*, Levande muskarv
Trans. Martin Thomson

Suite for violin and string orchestra op. 83

The movements of this suite are identical, or nearly identical, to four pieces by Laura Netzel for violin and piano which had been published as separate works by *Simrock Verlag* in Berlin in 1896. Here they form a whole, scored for violin and string orchestra. The suite has been dated to ca. 1905. The order of the movements is not unequivocal in the extant written sources, which have different movements and different sequencing among them. Nonetheless, it is clear that *Andante religioso* was intended to introduce and *Tarantelle* to conclude the Suite.

The style of the suite is free-flowing and elegant, and the affinity with the French style is unmistakable. The whole is divertimento-like, perhaps intended for performance in less-assuming contexts.

Andante religioso was previously numbered opus 48 and was dedicated to Willie Woltmann, a violinist in the Hovkapellet (Royal Court Orchestra).

Humoresque, previously opus 37, also dedicated to Woltmann, is somewhat longer. It is rustic in character with a bourdon in the bass and a sprightly semiquaver melody generally redolent of folk music. A brief, unexpected excursion from the key of F Major to A-flat Major occurs in the middle of the piece.

With *Berceuse*, previously opus 59, dedicated to the prominent Belgium violinist Armand Parent, we return to the charming atmosphere of the first movement.

The concluding, lively *Tarantelle* is 57 measures longer in the string-orchestra version than in the piece that was opus 33, which it otherwise broadly matches. Both versions are presented here.

© *Anders Edling*, Levande muskarv
Trans. Donald McQueen

Kritisk kommentar

Källmaterial

Till denna svit finns 8 källor. De är:

A1, *partitur, autograf*, i Musik- och Teaterbiblioteket i Stockholm, Noter rar 763, tidigare Serie I, 4877, stående format 27,5 x 35,1 cm, 20 sidor, numrerade 2-17 från sida 2 i Andante religioso. På häftets framsida bär verket titeln: ”Suite / pour violon avec accompagnement / d’Orchestre à cordes / par / N. Lago. / Partition / op. 83 /” (Innehåller satserna ”N^o. I. Andante religioso, N°. II. Berceuse, N°. III. Tarentelle”.)

A2, *partitur, autograf*, i Musik- och Teaterbiblioteket i Stockholm, Noter rar 764, tidigare Serie I, 4880, stående format 27,7 x 35,2 cm, 8 onummerade sidor. På häftets framsida bär verket titeln: ”Andante religioso / Berceuse / för violin med accompagnement / af / Stråkorkester / af / N. Lago /”, men trots denna titel finns endast Andante religioso i detta häfte.

A3, *partitur, autograf*, i Musik- och Teaterbiblioteket i Stockholm, Noter rar 765, tidigare Serie I, 4879, stående format 27,6 x 35,3 cm, 8 onummerade sidor. På häftets framsida bär verket titeln: ”Berceuse / pour violon avec orchestre à cordes / par / N. Lago”

A4, *partitur, autograf*, i Musik- och Teaterbiblioteket i Stockholm, Noter rar 766, tidigare Serie I, 4878, stående format 26 x 34,2 cm, 20 sidor, de fyra första notskrivna sidorna numrerade 1-4. På häftets framsida bär verket titeln: ”Suite / N^o I Andante religioso / N° II Humoresque / N° III Berceuse / pour orchestre à cordes / avec solo / par / N. Lago / Partition /”

T 1-4, *det tryckta materialet för violin och piano*, de i svitens olika versioner ingående satserna är var och en för sig utgivna i versioner för violin och piano:

T1, ”A Monsieur / WILLIE WOLTMANN. / ANDANTE RELIGIOSO / pour / VIOLON / avec accompagnement de PIANO /par / N. LAGO. / Op. 48. / BERLIN chez N. SIMROCK, G.m.b.H. / Copyright 1896 by N. Simrock. Berlin.”

T2, ”A Monsieur / WILLIE WOLTMANN. / HUMORESQUE / pour / VIOLON / avec accompagnement de PIANO /par / N. LAGO. / Op. 37. / BERLIN chez N. SIMROCK. / Copyright 1896 by N. Simrock, Berlin.”

T3, ”A Monsieur / ARMAND PARENT. / BERCEUSE (Lullaby) / pour / VIOLON / avec accompagnement de PIANO /par / N. LAGO. / Op. 59. / BERLIN chez N. SIMROCK / Copyright 1896 by N. Simrock. Berlin.”

T4, ”TARANTELE [sic] / pour / VIOLON / avec accompagnement de Piano /par / N. LAGO. / Op. 33. / Berlin, chez N. SIMROCK. / Copyright 1896 by N. SIMROCK, BERLIN.” [På första notbladet heter stycket dock ”Tarentelle”.]

Kommentarer till källorna

Liksom fallet är med andra stycken av Netzel, röjer hon en viss ovana vid orkesterns instrument, alltså även vid stråkarna. Sålunda föreskriver hon i *Tarentelle* att cellisterna skall spela H1, en ton som

inte finns på en normalstämd cello. Till och med soloinstrumentet förefaller hon inte helt informerad om, annars skulle hon väl knappast skrivit ackord som de i *Andante religioso*, t. 69, eller i slutet av *Tarentelle*, t. 209-212. Då två satser (*Humoresque* och *Tarentelle*) kortats i samband med tryckningen, ligger det nära till hands att förmoda att de representerar ett senare stadium i tonsättarens arbete med verket.

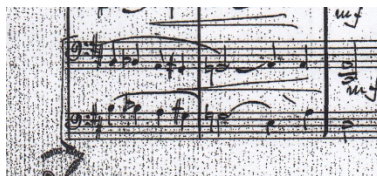
Vad gäller dateringen av de otryckta källorna, saknas all sådan information i manuskripten. Ett allmänt intryck är dock att det musikaliska förloppet i allmänhet är mer övervägt och välformulerat i de tryckta källorna, vilket även det leder till förmodandet, att de otryckta källorna föregått de tryckta.

I **A2** förekommer flera korrigeringar.

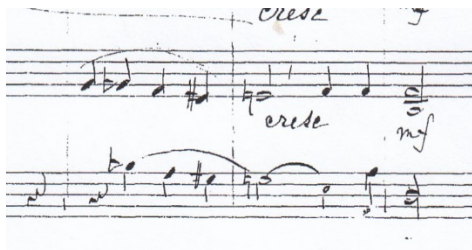
A3 har många inklistrade lappar och korrigeringar.

Tonsättaren har i alla autografer för vana att anbringa legatobågar på ett utpräglat oprecist sätt, inte sällan så, att bågen sträcker sig utöver sin tänkta längd, så som den sedan visar sig vara, vid jämförelse med det tryckta materialet.

Några exempel får stå för många, nämligen i **A1** i *Andante Religioso*, t. 17-18, där legatobågen i Vc. (till skillnad från Cb.) sträcker sig in till nästa takt,:

I **A2** däremot, sträcker sig bågen i Vc. tydligt bara över t. 17 (men här är det istället Cb., som plötsligt fått en till nästa takt utsträckt båge):

I **A4**, åter, sträcker sig bågen i Vc. tydligt bara över t. 17 (men precisionen i Cb. är inte total, eftersom bågen tycks börja på andra fjärdedelsnoten):

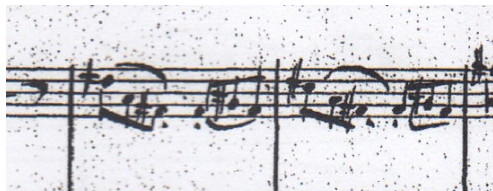
I **T1** finns ingen båge över baslinjen i t. 17, men det framgår ändå tydligt att inget legato avses mellan takterna (här hade i **A1** även Vl. solo en sådan taktöverskridande legatobåge):

Ytterligare ett stilprov för att visa den bristande precisionen i placeringen av legatobågar, från *Tarentelle* (A1), Vl. solo, t. 45-47:

I *Tarentelle* (A1) är artikulationen ofta noterad på ett för stråkmusiker ovant sätt, där legatobågar sträcker sig både över åttondelar markerade med staccatopunkter, och sådana som saknar punkter, som här i Vl. solo, t. 85-86:

Av T4 framgår dock att legatobågarna snarare skall placeras så här:

T. 22-27 och t. 55-56 i *Humoresque* (A4) har utgått i den tryckta utgåvan (T2).

I *Tarentelle* har t. 124-165 (A1) utgått i T4, och från och med t. 183 till satsens slut har T4 ett helt eget, kortare slut, jämfört med A1. T4:s version är således 56 takter kortare än A1:s.

Redovisningssätt

Som framgår av ovanstående, har tonsättaren prövat flera olika satsföljder till denna svit, såsom *Andante Religioso-Berceuse-Tarentelle*, *Andante Religioso-Berceuse* och *Andante Religioso-Humoresque-Berceuse*. Just den av editionen valda fyrsatsiga satsföljden (*Andante Religioso-Humoresque-Berceuse-Tarentelle*) återfinns dock inte någonstans i källorna, men har ändå valts av editionen som en lämplig, sammanfattande redovisningsform för Netzels olika försök med denna svit.

Då det musikaliska förloppet och utformningen i allmänhet har upplevts som mer övervägd och välformulerad i de tryckta källorna, har editionen försökt att finna en medelväg mellan de otryckta och de tryckta versionerna av satserna. A1 har betraktats som huvudkälla till orkestersatsen, men för Vl. solo-stämman specifikt har T 1-4 föredragits, då dess utformning i dessa källor är mer violinistisk, vilket gör att editionen antar att den bör ha genomsetts av en violinist innan tryckningen 1896.

Då de tryckta utgåvornas sättningar för piano av ”stråkorkestern” inte sällan framstår som mer utvecklade, än de faktiska sättningar för stråkar, som finns i **A 1-4**, har editionen vid flera tillfällen försökt integrera element från de tryckta utgåvorna i partituret för stråkar, exempelvis i *Berceuse*, t. 12-13. Detta gäller både frasering och dynamik, och ibland t.o.m. harmonisering och ”sättning”.

Å andra sidan har stråkorkestern i **A1** ibland små inpass, som i den tryckta versionen har utgått eller hamnat i solostämman. Editionen vill ogärna utelämna dessa inpass, som genom växelspelet mellan solist och orkester gör orkesterpartiet intressantare och editionen har därför ofta behållit dem.

Likaså är det editionens ambition att återge verket i så fullständig form som möjligt och redovisar därför satserna utan de strykningar, som finns i de tryckta versionerna, nämligen i *Humoresque* och *Tarentelle*.

De ofta överlånga legatobågarna i **A1** har betraktats som troliga effekter av den oprecisa skrivstilen, och har ofta kortats av i enlighet med **T 1-4**, utan särskild kommentar.

I *Tarentelle* har **A1** i t. 1-8 staccatopunkter på alla ackompanjerande fjärdedelar i orkestern, som saknar accent eller legatobåge. Därefter upphör i stort sett notationen med staccatopunkter på fjärdedelsnoterna. Då t. 1-8 utgör den första accoladen i satsen, antar editionen att detta skall läsas som en modell för det följande, och lägger till staccatopunkter på alla ackompanjerande fjärdedelar i orkestern, som saknar accent eller legatobåge (och saknar tenutostreck).

Egentligen överflödiga upprepningar av redan gällande dynamik är inte sällsynta i källorna, framför allt i *Humoresque* (t. 55-58) och *Berceuse* (t. 9, t. 52), men då det inte kan uteslutas att tonsättaren trots allt velat säga något med dessa upprepningar, har editionen ändå låtit dem kvarstå.

Tonsättarens användande av instruktionen *div.* är mycket nyckfullt. Editionen har därför lagt till denna anvisning vid många ställen, där den förefaller motiverad.

Var och en av satserna har i autograferna sina egna följder av repetitionsbokstäver, som alltid börjar med bokstaven A. I denna edition har de med repetitionsbokstäver markerade ställena bibehållits, men istället har en genom hela sviten genomgående följd av repetitionsbokstäver införts, från A till T.

För instuderingsändamål bedöms pianostämmorna i **T1** och **T3** vara praktiskt användbara, men till *Humoresque* och *Tarentelle*, vars musikaliska förlopp skiljer sig mest åt mellan autograf och tryck, har klaverutdrag skapats av editionen, med utgångspunkt från versionerna i **A1**, då pianostämmorna i **T2** och **T4** av ovan nämnda skäl inte är idealiska för instuderingsändamål.

För att ändå möjliggöra ett konsertframförande med stråkar av *Tarentelle* i den kortare version, som finns i **T4**, (om man skulle föredra den kortare versionen) har ett appendix med satsen i den kortare versionen fogats till editionen, med det för **T4** egna slutet, där editionen arrangerat pianostämmans sista takter för stråkar.

Nedladdningslänkar:

A1: <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-6069>

A2: <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-6061>

A3: <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-6066>

A4: <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-6088>

T1: <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-135>

T2: <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-129>

T3: <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-133>

T4: <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-152>

(Det finns också ett helt annat stycke av Laura Netzels i Musik- och Teaterbiblioteket, som hon också har kallat Suite, "Suite pour Orchestre à cordes et à bois". Lustigt nog har hon givit även detta stycke opusnumret 83! Sviten låg tidigare under Serie I, 4884 och är skriven för flöjter, oboer, klarinetter och stråkar. Satserna är: I: Prélude, II: Air, III: Minuetto, IV: Finale.)

Kommentarer

1. Andante religioso:

T. 9.	A1	editionen använder här dynamiken i T1 .
T. 20.	A1/Vl. II, Vla	har h och fissa på sista fjärdedelen i takten, takten är därmed annorlunda harmoniserad än i T1 , där motsvarande ackordtoner skulle varit ciss1 och g. Vid parallellstället i t. 62 är sättningsen litet annorlunda i såväl A1 som T1 , men tonerna ciss1 och g förekommer där i bägge källorna. Även om det kvartstaplade ackordet i A1 på fjärde fjärdedelsslaget i t. 20 (A+fiss+h+e1) inte är helt omöjligt, och även förekommer i A2 och A4 , förefaller det ändå osannolikt, med tanke på parallellstället och med tanke på att T1 förmodligen är en rättad version, och editionen följer här T1 .
T. 20.	A1/Cb.	har tonen e på första hälften av takten, men denna ton förefaller vara ett skrivfel, då både A2 , A4 och T1 har d här, och editionen rättar detta fel.
T. 21.	A1/Vl. II, Vla	har olika artikulation för de likartade rörelserna, Vl. II har legato över de tre första fjärdedelsslagen och nytt legato över det sista fjärdedelsslaget, Vla har legato över hela takten; A2 har samma artikulation, men också ett extra legato över det sista fjärdedelsslaget i Vla; A4 har samma artikulation i bägge stämmorna: legato över de tre första fjärdedelsslagen och nytt legato över det sista fjärdedelsslaget. Editionen väljer Vla-stämmans artikulation i A2 för både Vl. II och Vla.
T. 25.	A1/Vl. solo	de tre sista åttondelarna saknar legatobåge, vilket dock finns i T1 och A2 , varför editionen lagt till bågen här.
T. 25-26.	A1	saknar enhetlig dynamik, hela stråkorkestern utom Vla och Cb. har, som det verkar, subito <i>f</i> i t. 26, och endast Vc. har crescendopil i denna takt. Detta till skillnad från Vl. solo, som har crescendopil i t. 25 och <i>f</i> i t. 26. I T1 saknas <i>f</i> -anvisningen, men crescendopilen finns i Pno. i t. 26. Editionen väljer att lägga till crescendopil över t. 25-26, men behåller ändå <i>f</i> -anvisningen i t. 26, som den lägger till även i Vla och Cb.
T. 26.	A1, A2, A4/Vl. solo	i alla dessa källor saknas legato över första hälften av takten, som T1 har. Under den andra hälften av denna rör sig Vl. solo i dessa källor därmed i avsatta synkoper, i reaktion på fjärdedelsrörelsen i stråkorkestern, vilket

		editionen uppfattar som passande i detta <i>f</i> -parti, och väljer därför A1 , A2 och A4 här.
T. 27-28.	A1 /Vl. II	här har Vl. II, till skillnad från Vla, Vc. och Cb., som också rör sig i halvnoter, legato bara från andra hälften av t. 27 till första hälften av t. 28. De andra har legato över tre halvnoter, vilket editionen antar bör gälla även för Vl. II, och ändrar denna stämma.
T. 32.	A1 /Vla	sista åttondelen i takten är <i>ciss</i> ² , men i T1 är motsvarande ton <i>e</i> ² , liksom i A2 , varför editionen ändrar sista åttondelen i takten till <i>e</i> ² .
T. 37-43; 46-48; 51; 55-56; 58-59.	A1 /Cb.	har noterade åttondelsnoter (inte i t. 41: fjärdedel); A2 och A4 har fjärdedelsnoter, medan T1 har ännu längre basnoter, varför editionen använder fjärdedelsnoter.
T. 40.	A1 /Vl. I, Vl. II, Cb.	saknar crescendopil, som Vla och Vc. har, införd här av editionen.
T. 42.	A1 /Vl. I	<i>p</i> kommer först på taktens andra hälft, men eftersom övriga stämmor har <i>p</i> i början av takten, och då även T1 har <i>p</i> i början av takten, har editionen flyttat <i>p</i> till början av takten även här.
T. 45.	A1 /Cb.	saknar dynamisk instruktion, men editionen överför dynamiken från övriga stämmor, d.v.s. <i>pp</i> .
T. 46-48.	A1 /Vl. solo	här förefaller legatobågarna gå från andra fjärdedelsslaget i t. 46 till början av t. 47; från andra hälften av t. 47 till och med första hälften av t. 48. I T1 , som är en källa som möjligen genomgått en översyn av en stråkmusiker, går legatobågarna istället över var och en av dessa takter för sig, vilket föredras av editionen.
T. 48-50.	A1	till följd av ett sidbyte är det svårt att avgöra om den crescendopil som finns i Vla och Vc. i t. 48 följs av en ny crescendopil i t. 49-50, eller om det är en lång crescendopil över alla dessa takter, men T1 ger svaret att det är den längre crescendopilen som avses, vilken editionen inför i alla instrument (även i Vl. solo, vars crescendopil dock börjar redan andra hälften av t. 47).
T. 49.	A1 , A2 , A4 /Vl. solo	har de två sista åttondelarna som jämna åttondelar, men T1 har punkterad åttondel-sextondel, vilket väljes av editionen.
T. 49.	A1 /Cb.	saknar instruktionen <i>arco</i> i denna takt, men den finns i A2 och A4 .
T. 51.	A1 /Vla	andra åttondelsslaget är här separat, men editionen har flyttat den följande legatobågen bakåt, för att inkludera även den första åttondelen i detta ställe, som i T1 har arpeggiokaraktär.
T. 55.	A1 , A4	här finns en från T1 avvikande dynamik, eftersom Vl. solo har en crescendopil första hälften av takten och diminuendopil andra hälften av takten. Vl. I, Vl. II och Vla har en crescendopil under tredje fjärdedelsslaget, och en diminuendopil under fjärde fjärdedelsslaget. I A2 finns ytterligare en variant, där alla stämmor har crescendopil första hälften av takten och diminuendopil andra hälften av densamma. Editionen använder dynamiken i T1 , som innebär crescendopil hela takten, och har också lagt till den i Vc. och Cb., se även kommentar till t. 9.

T. 58.	A1 /Vla, Vc., Cb.	saknar <i>dim.</i> i denna takt, men av T1 framgår att det är en generell anvisning, och editionen har infört den även här.
T. 59.	A1 /Vl. I, Vl. II, Vla	<i>p</i> på andra hälften av takten finns bara i Vc. och Cb., men av såväl A2 , A4 som T1 framgår att <i>p</i> är en generell dynamik för stråkorkestern, och editionen har infört den här.
T. 61.	A1 /Vc., Cb.	ser på andra hälften av takten ut att ha D+A respektive noterat d, men i A2 och A4 är det istället D+H respektive noterat h. T1 har ett ackord som i VH innehåller D+H+eiss (och i HH giss+d1+h1). Editionen ansluter sig till T1 , och ger Vc. D+H och Cb. noterat d.
T. 62.	A1 /Cb.	har här tonen a under första hälften av takten, men detta motsägs av T1 , som har D som baston i detta nonackord. Editionen betraktar detta som ett skrivfel och följer här T1 och ger Cb. tonen d.
T. 63.	A1	här har endast Vl. solo och Vc. crescendopil, men av T1 framgår att detta är en generell instruktion, och editionen har infört den i alla instrument.
T. 64.	A1 /Vla	saknar legato första hälften av takten, men legatot infört med stöd av A2 , A4 och T1 i denna takt.
T. 66.	A1 /Cb.	har noterat d1-h att spela på andra hälften av takten, men i A2 och A4 har Cb. paus här. Editionen följer A1 .
T. 69.	A1 /Vl. solo	har <i>ff</i> på första slaget, men av T1 framgår att <i>ff</i> bör ligga på andra fjärdedelsslaget. Ackordet är likadant noterat i alla källor, även i T1 . Ett alternativ för utförandet skulle kunna vara detta: Ett annat skulle kunna vara detta: Valet överlämnas åt interpreten.
T. 69.	Vla (alla källor)	saknar till skillnad från andra stämmor måldynamik för föregående crescendopil; editionen sätter den till <i>f</i> , med hänsyn till omgivande stämmor.
T. 70.	A1 /Vla, Vc., Cb.	saknar diminuendopil i denna takt, till skillnad från violinerna, men av T1 framgår att det är en generell dynamik, som införts i alla instrument.
T. 72.	T1	ackordet på första slaget innehåller tonen c1 (med extra återställningstecken), men detta förefaller vara ett tryckfel och A1 har korrekt ciss1 i Vl. II.
T. 75.	A1 /Cb.	saknar crescendo- och diminuendopil på andra hälften av denna takt, till skillnad från Vc., men editionen har infört dem här, och även i Vl. I, Vl. II och Vla. I T1 är detta ackord markerat med en accent. Det saknas också en dynamisk angivelse, men editionen sätter den till <i>pp</i> , i linje med omgivande stämmor.
T. 75, 76.	A1 , T1 /Vl. solo	andra fjärdedelsslagen är i A1 markerade med nedstråkssymboler, i T1 med vardera en accent. Editionen återger bägge dessa markeringar.
T. 76- 77.	A1	crescendopilen går i alla instrument (utom Cb.) genom åtminstone andra hälften av t. 76 t.o.m. första hälften av t. 77; i T1 finns istället i början av t. 77 en diminuendopil över första hälften av takten. Editionen behåller det längre

		crescendot, särskilt i samband med den enträgna punkterade fjärdedelsnoten i t. 77, se nästa kommentar.
T. 77.	A1	i stråkorkestern är ackordet på taktens andra hälft en punkterad fjärdedel. I T1 är motsvarande ackord en fjärdedel, men editionen har behållit versionen i A1 .

2: Humoresque:

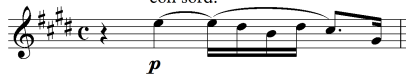

T. 2, 8.	A4/Vl. II, Vla	i bägge dessa takter har Vl. II b och Vla har a på sjätte åttondelsslagen i takterna, vid parallellställena i t. 39 och t. 45 har dock bägge a. I T2 saknas tonen b vid alla dessa ställen, och editionen inför a även i Vl. II i t. 2 och 8.
T. 3.	A4, T2/Vl. solo	saknar staccatopunkt på första åttondelen i denna takt, men editionen inför den i analogi med t. 5, 9, 34 och 36, samt inför den också i t. 40, 43, 45, 46 och 50.
T. 5.	T2	HH har accenter på såväl första som tredje fjärdedelsslagen, i A4 bara på första slaget. Editionen inför accenter (hattaccenter) på bägge dessa slag, i alla stråkorkesterns stämmor.
T. 6.	T2/Vl. solo	endast här finns accenten på sjätte åttondelsslaget, ej i A4 , men editionen inför denna (hatt-) accent.
T. 6.	A4/Vl. II, Vla	har c1 på tredje fjärdedelsslaget, men eftersom T2 endast har tonen b på motsvarande taktdel, ger editionen Vl. II och Vla tonen b istället, eftersom harmonin i T2 annars inte skulle kunna realiseras.
T. 8.	T2	HH har accenter på sjätte åttondelsslaget, i A4 saknas alla accenter i denna takt. Editionen inför accenter (hattaccenter) på sjätte åttondelsslaget i Vl. I, Vl. II och Vla.
T. 9.	A4, T2/Vl. solo	här. liksom i t. 46 saknas accent på sjätte åttondelsslaget, men editionen inför (hatt-) accent på bägge dessa ställen i analogi med t. 3, 4, 6, 10, 15, 23, 29 och 40.
T. 11.	A4/Vl. II	är den enda stämman i stråkorkestern som inte har en fjärdedel på första slaget; även T2 har en fjärdedel på motsvarande ackord, varför editionen ger även Vl. II en fjärdedel på första slaget.
T. 13.	A4/Vl. I, Vl. II, Vla	har här en upptakt till nästa takt, som börjar på sista fjärdedelen i takten, medan Vc. och Cb. har en upptakt på den sista åttondelen i takten. I T2 spelar Pno. upptakten bara på den sista åttondelen, och editionen ändrar upptakten i Vl. I, Vl. II och Vla till en åttondel. Samtidigt lägger den till den crescendopil, som dessa senare instrument hade, även i Vc. och Cb.
T. 14.	A4/str.	här har Vc. och Cb. fjärdedelsnoter under andra hälften av takten, medan resten av orkestern har åttondelar. I den liknande takten 16 har alla instrument åttondelar under den första hälften av takten, och i T2 spelas åttondelar i bägge dessa takter, varför editionen gör om fjärdedelarna i t. 14 till åttondelar.
T. 16.	A4/Vl. solo	saknar crescendopil, men en sådan finns i T2 , varför editionen inför den här.
T. 16.	A4/Vla	är den enda stämman som har paus på sjunde åttondelsslaget, ej heller i T2 förekommer någon paus där, varför editionen ändrar fjärdedelen på tredje fjärdedelsslaget i Vla till en punkterad fjärdedel.

T. 17.	A4 /Vl. solo	sista åttondelsnoten har bara en nedstråkssymbol, men ingen accent; T2 har däremot en accent på detta ställe, varför editionen lägger till en (hatt-) accent här.
T. 18-20, 24-26.	A4 /Vc., Cb.	åttondelsfigurerna under andra hälften av t. 18 och t. 19, t. 24 och t. 25, samt första hälften av t. 20 och t. 26 saknar staccatopunkter, men dessa staccatopunkter finns i T2 och har införts här.
T. 19.	A4 , T2 /Vl. solo	återställningstecken har införts på sista fjärdedelsslaget.
T. 20.	A4 /Vl. solo	från fjärde åttondelsslaget är T2 noterat en oktav lägre. Editionen behåller notationen i A4 .
T. 21.	A4 /str.	harmoniseringen av denna takt skiljer sig från motsvarande takt i T2 . Förklaringen är att denna takt i T2 (pga språnget) närmast motsvaras av t. 27 i A4 .
T. 22-27.	A4	dessa takter finns bara här, i T2 har de utgått.
T. 23.	A4 /str.	legatobågen som finns i Vl. I mellan tredje och fjärde fjärdedelsslaget finns bara där, men antas av editionen gälla samtliga stämmor i stråkorkestern.
T. 25.	A4 /Vla	har tydligt b på sista tonen i takten, men detta krockar med samtidigt h1 i Vl. I, och då denna takt i princip är en upprepning av t. 19, ändrar editionen tonen till h.
T. 26.	A4 , T2 /Vl. solo	sista åttondelsnoten saknar "hatt"-accent, men har lagts till här av editionen i analogi med t. 20.
T. 27.	A4 /str.	ackorden på andra hälften av takten är för Vl. I, Vl. II och Vla noterade som fjärdedelssnoter, men motsvarande toner i Vc. och Cb. är noterade som åttondelsnoter. Den takt som motsvarar denna i T2 har ackorden som åttondelsnoter, varför editionen ändrar ackorden till åttondelsnoter för alla i stråkorkestern. Samma åtgärd utförs andra hälften av t. 28, också det med stöd av T2 , och med förhoppningen att Vl. solo därmed lättare skall kunna göra sig hörd i <i>f</i> -nyansen.
T. 27-28.	T2 /Vl. solo	här når legatot från t. 27 ända fram till första slaget i t. 28, och legatot från det andra åttondelsslaget når ända fram till det tredje slaget, och dessutom saknas här staccatopunkter på både första och tredje åttondelsslaget. Att det i A4 finns en staccatopunkt på tredje åttondelsslaget noteras av editionen, men tror ändå att <i>f</i> -dynamiken här har påverkat artikulationen i riktning mot fylligare klang och längre toner, när T2 , som torde vara en mer övervägd version, färdigställts, och editionen återger T2 .
T. 30.	A4 /Vl. solo	saknar legato över sextondelarna på tredje fjärdedelsslaget, men T2 har detta legato, och editionen har därför infört dem här.
T. 31.	A4 /Vla	fjärde åttondelsslaget är här g, men vid jämförelse med T2 framgår att ett b-förtecken saknas, och att det skall vara gess.
T. 34-37.	A4 /str.	här är "sättningen" rätt annorlunda, jämfört med versionen för piano i T2 , dock med nästan samma harmonier. Editionen har i stort sett respekterat sättningen för stråkorkester, med tre förändringar: ackordet på sista fjärdedelsslaget i t. 34 saknar tonen b, som finns i motsvarande ackord i T2 ; här har editionen bytt ut c1 (som redan spelas av Vl. II) i Vla mot tonen b; likaså har Vla fått tonen b på första slaget i t. 35 (tonen g

		försvinner då, men g1 finns redan i bägge violinstämmorna). I t. 37 har stråkarna i A4 ett ackord som enbart består av tonerna c och g i olika oktaver, medan T2 har ackordet C+c+b+e1. Då editionen tycker det vore synd att inte få med ledtonerna b och e1, tar den sig friheten att något litet arrangera om ackordet i t. 37 sålunda: Vl. I får e1+c2, Vl. II oförändrat c1, Vla g+b, Vc. oförändrat C+c och Cb. oförändrat noterat c. Ackordet i t. 38 blir oförändrat, med undantag av Vl. I, som för stämföringens skull får f1+c2.
T. 36.	A4/Vl. I, Vl. II, Vla	sista fjärdedelensnoten är i Vl. I och Vl. II betecknad med <i>pizz.</i> , ej så i Vla, som istället har <i>f</i> . Editionen antar att bägge dessa instruktioner bör gälla såväl Vl. I, Vl. II som Vla, och inför dem för alla dessa stämmor. I T2 saknas detta ackord helt och hållet, men editionen har ändå behållit det.
T. 36.	A4/Vla	har tonerna g+c1 på sista fjärdedelsslaget. Med ledning av att T2 i t. 35-37 håller fast vid att ackompanjemangssackordet, när det uppträder, bör innehålla septimen b i någon oktav, inför editionen septimen här i Vla, genom ändring av c1. Vla får alltså tonerna g+b.
T. 37.	A4/Vl. I, Vl. II, Vla	här saknas instruktionen <i>arco</i> efter förra taktens <i>pizz.</i> , men editionen inför den här.
T. 37-38.	A4	här fortsätter crescendopilen från t. 35 även i t. 37, i alla instrument, i Vl. solo landar detta crescendo i ett <i>f</i> i t. 38, i övriga stämmor i ett <i>mf</i> . I T2 däremot, börjar en diminuendopil i t. 37, som i Vl. solo inte har någon angiven slutdynamik i t. 38, men i övriga instrument, som förut, <i>mf</i> . Editionen väljer här T2 som den troligen övervägda utformningen av takterna, som också ger ett elegantare intryck.
T. 39.	T2	har en accent på första slaget i stråkorkestern, som ej finns i A4 , men som inkluderats här av editionen.
T. 42.	A4, T2/Vl. solo	bägge källorna är överens om att sjunde sextondelsslaget skall vara g2 här, till skillnad från parallellstället i t. 5, där tonen f2 är i bägge källorna. Skillnaden i parallellitet har respekterats av editionen.
T. 44-50.	A4/Vl. solo	från och med sista åttondelsslaget i t. 44 till och med femte åttondelsslaget i t. 50 är stämman noterad en oktav högre här än i T2 , men editionen bibehåller A4 .
T. 45.	T2	högsta stämman i HH har c1 på fjärde åttondelsslaget, till skillnad från parallellstället i t. 8, där högsta tonen var d1. A4 har d1 bägge gångerna (Vl. I, Vl. II) och bedöms vara korrekt.
T. 47-48.	A4/str.	endast i Vl. I, t. 48 är bägge åttondelarna noterade med staccatopunkter, och i T2 är endast fjärde åttondelsslaget i t. 48 noterat med staccatopunkt. Editionen väljer därför att notera sista åttondelsslaget i t. 47 och fjärde åttondelsslaget i t. 48 med staccatopunkt, i alla spelande instrument i stråkorkestern.
T. 48.	A4/str.	de tre sista åttondelarna i takten saknar staccatopunkter, men dessa finns i T2 och har införts här.
T. 48.	A4/Vla	har h på näst sista åttondelen, vilket är ett skrivfel, T2 har f.ö. b, vilket editionen rättar till.
T. 49.	A4	har här förnyad crescendopil, där T2 har diminuendopil. Editionen finner att de två takterna med diminuendo framhäver kadensen inför

		codatakterna och dessutom ger ett mer elegant intryck, och följer således T2 här.
T. 49.	A4/Cb.	endast i Cb. har de två sista fjärdedelarna i takten försetts med staccatopunkter. Editionen har lagt till staccatopunkter på dessa fjärdedelar i alla instrument i stråkorkestern.
T. 52.	A4/Vl. II	i ackordet på sista fjärdedelsslaget ingår inte tersen, som hos T2 . Editionen ger Vl. II e1 istället för c1.
T. 53.	A4/Vc.	instruktionen <i>piŕçç</i> ser ut att stå först vid den tredje eller fjärde åttondelen i takten, men editionen placerar <i>piŕçç</i> i taktens början, såsom i Cb.
T. 54.	A4/Vl. II	i ackordet på sista fjärdedelsslaget ingår inte tersen, men den finns i T2 . Editionen saknar den åter, och ger än en gång Vl. II e1 istället för c1 (liksom i T2 finns tonen c då bara i basstämmorna).
T. 55-56.	A4	dessa takter har utgått i T2 . (Vl. solo spelar första åttondelen i t. 55, hoppar sedan direkt till andra åttondelsslaget i t. 57).
T. 58-60.	A4/Vl. solo	<p>här har källorna olika artikulation: A4 har separata sextondelar på första fjärdedelsslaget, legatobåge över de följande två fjärdedelsslagen, ny legatobåge över de följande två fjärdedelsslagen (t. 58-59), ny legatobåge över de nästföljande två fjärdedelsslagen (t. 59) och en avslutande legatobåge de sista fyra sextondelarna i t. 59 över till t. 60:</p> <p>Här har dock editionen valt att följa T2, som har legatobåge över t. 58, de fyra första sextondelarna i t. 59 separata, legato över de följande två fjärdedelsslagen och de sista fyra sextondelarna i t. 59 separata, liksom den första sextondelen i t. 60:</p>
T. 60.	A4/Vl. solo	<i>f</i> och legatobåge har införts från T2 .

3: Berceuse:

T. 1.	A1/Vl. solo	<p>här finns många artikulationsmöjligheter att välja på: A1 har legatobåge mellan de två första tonerna i takten och därtill legatobåge över sextondelsgruppen + den punkterade fjärdedelsnoten, sista sextondelen separat:</p> <p>Andantino con sord. <i>p</i></p> <p>A3 har förmodligen legato över hela takten:</p> <p>Andantino con sord. <i>p</i></p> <p>medan A4 bara har legatot mellan de två första tonerna:</p>
-------	--------------------	--

		<p>Andantino con sord. <i>p</i></p> <p>T3 slutligen har legato mellan de två första tonerna och legato över sextondelsgruppen, nytt legato över det sista fjärdedelsslaget:</p> <p>Andantino con sord. <i>p</i></p> <p>Editionen väljer här T3, då solostämman troligen genomsetts av en violinist inför tryckningen 1896.</p>
T. 2.	A1, A4/Vl. solo	accent på andra fjärdedelsslaget införd från A3 och T3 .
T. 2.	A1/Vl. solo	<p>har här legato bara mellan andra och tredje fjärdedelsslaget samt över det tredje fjärdedelsslaget:</p> <p>A3 har både legato mellan andra och tredje fjärdedelsslaget och över hela takten:</p> <p>A4 och T3 har legato mellan andra och tredje fjärdedelsslaget och från och med andra fjärdedelsslaget takten ut:</p> <p>Editionen väljer T3 (och därmed även A4), då solostämman troligen genomsetts av en violinist inför tryckningen.</p>
T. 3.	A1/Vl. solo	har här bara överbindningen från tredje till fjärde fjärdedelsslaget. A3 och T3 har dessutom legato över det andra fjärdedelsslaget. A4 har överbindningen från tredje till fjärde fjärdedelsslaget, men också legato över fjärde fjärdedelsslaget. Editionen väljer A3 och T3 , vilket också är den modell som gäller i A1 , t. 11.
T. 3.	A1/Vl. solo	crescendo- och diminuendopil införda från A3, A4 och T3 .
T. 3-4.	T3/VH	på sjunde åttondelsslaget i t. 3 slås fissa an, en ton som helt saknas i alla orkesterpartituren, fissa saknas i orkesterväven även under första hälften av t. 4, men slås i dessa takter an i T3 . (Samma skillnad mellan versionerna kan f.ö. observeras vid parallellstället i t. 37-38.) Editionen, som antar att T3 representerar tonsättarens senaste tanke, finner dessutom T3 's version harmoniskt raffinerad vid jämförelse med harmoniken i A1, A3 och A4 , som i t. 3 ger Vla den elementära uppgiften att spela grundtonen en oktav över Vc., och på andra fjärdedelsslaget i t. 4 den ganska intetsägande tonen h, som redan spelas av Vl. II. Istället vågar sig editionen på att försöka översätta versionen i T3 till stråkorkestern. Sålunda får Vla börja som skrivet på andra fjärdedelsslaget i t. 3, med en halvnot e, som på sista

		fjärdedelsslaget blir just ett fiss, hållet en halvnot, in i t. 4, så ytterligare en fjärdedel fiss innan fjärdedelarna e-diss följer, vilka ju från början fanns där. För att något efterlikna originalsättningen för stråkorkester binds de tre sista fjärdedelarna i t. 4 samman med en legatobåge. De två tonerna i t. 3 binds också samman med en båge.
T. 5.	A1/Vl. solo	har allt från och med andra fjärdedelsslaget under en legatobåge, A3 , A4 och T3 har en båge över andra och tredje fjärdedelsslagen och ny båge över fjärde fjärdedelsslaget (otydligt i A3 och A4), vilket editionen väljer.
T. 6.	A1, A4/Vl. solo	har legato över första hälften av takten, legato över andra hälften av takten. A3 och T3 har legato över första hälften av takten, men andra hälften av takten separat. Att döma även av det ungefärliga parallellstället i t. 40 borde någon form av legato finnas under andra hälften av takten, men att som i A1 och A4 låta tonupprepningen h1-h1 hamna under en legatobåge förefaller mindre bra. Editionen fattar ett liknande beslut som i t. 40 och låter legatobågen sträcka sig över de tre sista åttondelarna.
T. 6.	T3	andra hälften av takten har baslinjen punkterad fjärdedel e-åttondel e. Detta saknas i de andra källorna, men editionen antar att den tryckta versionen avspeglar tonsättarens senaste tanke och följer T3 .
T. 7.	A1/Vl. solo	har legato från fjärde sextondelsslaget till och med näst sista tonen i takten. A3 har legato över första fjärdedelsslaget och nytt legato över resten av takten till och med första tonen i t. 8. A4 och T3 har legato över första fjärdedelsslaget, nytt legato över andra fjärdedelsslaget, vilket editionen väljer.
T. 7.	T3/Vla, Vc.	andra hälften av takten har baslinjen punkterad fjärdedel diss-åttondel diss. Detta saknas i de andra källorna, de har alla två fjärdedelar diss (i Vc.) eller sista fjärdedelen diss (i Vla), men editionen antar att den tryckta versionen avspeglar tonsättarens senaste tanke och följer T3 , Vla:s insats flyttas alltså en åttondel framåt, liksom Vc:s sista ton.
T. 8.	A1/Vl. solo	har legato från taktens början till tredje fjärdedelsslaget. A3 har inte något legato inom takten (men en överbindning från t. 7), och även A4 saknar legatobågar under takten. T3 har legato över hela takten. Editionen väljer här A1 , med den separata sista åttondelen, liksom i t. 7.
T. 9.	A1, A3, A4/Vl. solo	har alla legato från andra fjärdedelsslaget takten ut, endast T3 har som tidigare legato över andra och tredje fjärdedelsslagen, nytt legato över sista fjärdedelsslaget. Editionen väljer T3 .
T. 9.	A1/Vla	har ciss på första slaget, men det skall vara giss, vilket framgår av A3 och A4 .
T. 11.	A1, T3/Vl. solo	här finns legato över andra fjärdedelsslaget, men också legato från tredje fjärdedelsslaget takten ut. A3 verkar ha legato över andra fjärdedelsslaget och överbindning från tredje fjärdedelsslaget till första sextondelen på fjärde fjärdedelsslaget, nytt legato de tre sista sextondelarna till första fjärdedelen i t. 12. A4 har överbindning från tredje fjärdedelsslaget till första sextondelen på fjärde fjärdedelsslaget,

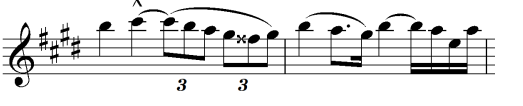

		nytt legato de tre sista sextondelarna i takten. Editionen väljer A1 och T3 , som också korresponderar med artikulationen i t. 3.
T. 12.	A1, A3, A4/Vl. II	är alla källor överens om, skall från andra fjärdedelsslaget ligga still på ett h (tonen H finns dock redan i Vc.). Därigenom saknas en intressant stämman som finns i T3 , och editionen ger denna stämman åt Vl. II: på andra hälften av takten punkterad fjärdedel diss1-åttondel a1.
T. 13.	A1, A3, A4/Vl. II	är dessa källor överens om, skall från taktens början ligga still på en punkterad halvnot giss, men editionen antar att T3 avspeglar tonsättarens senaste tanke och låter därför Vl. II först spela en åttondel giss1, innan den får falla ned till sitt giss, som stämman sedan får hålla lika länge, som den skulle gjort i de andra versionerna.
T. 14.	A1, A4/Vl. solo	har legato första hälften av takten, nytt legato andra hälften av takten. A3 har legato första hälften av takten, nytt legato andra hälften av takten, som sträcker sig ända till t. 15. T3 har legato över hela takten, med ett extra legato över sista fjärdedelsslaget. Editionen väljer här A1, A4 .
T. 14.	A1, A3, A4/Vl. II	har här punkterad halvnot a-fjärdedel aiss, varvid dissonans uppstår med Vc. (a+Aiss) på tredje fjärdedelsslaget. I T3 upphör Pno. att slå an a just på detta slag i takten, och editionen låter därför Vl. II pausera på detta slag.
T. 15.	A1, A3, A4/Vl. solo	har överbindning från första halvnoten till första åttondelstriolen, legato över andra hälften av takten. T3 har överbindning från första halvnoten till första åttondelstriolen, annars separata toner. Editionen följer här A1, A3, A4 .
T. 16.	Vl. I	crescendopil tillagd.
T. 16.	A1, A4/Vla, Vc.	i dessa källor är tonen på andra hälften av takten en åttondel lång, men i Vl. II är den en fjärdedel. Editionen ser ingen anledning till att baslinjen skulle behöva vara kortare än diskanten, och låter Vla och Vc. följa Vl. II här. (I T3 är f.ö. VH en fjärdedel, liksom HH.)
T. 17.	A1, A4/Vl. solo	har legato över andra fjärdedelsslaget, överbindning mellan tredje fjärdedelsslaget och den första sextondelsnoten, och legato över taktens andra hälft. A3 har möjligen legato över taktens första hälft och legato över taktens andra hälft, möjligen sträckande sig in i t. 18. T3 har legato över andra fjärdedelsslaget, överbindning mellan tredje fjärdedelsslaget och den första sextondelsnoten, sedan separata toner. Editionen följer A1, A4 .
T. 17.	A3	diminuendopilar tillagda från A3 .
T. 18-19.	A1/Vl. I, Vl. II, Vla	på sista fjärdedelsslaget i t. 18 har stämmorna <i>p</i> , en instruktion som upprepas redan på första slaget i t. 19. I A3 och A4 har dessa stämmor endast instruktionen <i>dim.</i> på sista fjärdedelsslaget i t. 18, vilket editionen anser är mer logiskt och föredrar, samtidigt som den lägger till <i>dim.</i> på samma slag i Vc. (finns i A4).
T. 19.	A1, A3/Vl. II	endast denna stämman har instruktionen <i>morendo</i> , men detta bör avse samtliga i stråkorkestern och har lagts till.
T. 19.	A1/Vla	<i>p</i> tillagt i analogi med övriga i stråkorkestern.

T. 20.	Vl. solo	alla källor ger Vl. solo en fjärdedel, överbunden från föregående takt, när stråkorkesterstämmorna har en punkterad fjärdedel, överbunden från föregående takt. Denna skillnad har respekterats av editionen.
T. 21-23.	A1 /Vl. I, Vl. II, Vla	har legato från andra till tredje åttondelsslaget och från fjärde till femte åttondelsslaget. A3 och A4 har dessutom legatobågar över hela takterna (litet olika i varje takt och instrument), medan T3 enbart har legato från andra till tredje åttondelsslagen i varje takt (gäller stämmor, motsvarande de i orkesterversionerna). Editionen följer A1 .
T. 23.	A1 /Vl. solo	första appoggiaturatonen ser här ut som ett diss1, men då A3 , A4 och T3 är överens om e1, har editionen lämnat detta utan åtgärd.
T. 24.	A1 /Vla	till skillnad från Vl. I, som har en liknande figur att spela, har Vla legatobåge över både åttondelarna och den första fjärdedelen, vilket innebär att hela takten ligger under en båge. A3 (Vl. II + Vla) och T3 har i denna takt, jämfört med t. 21-23 en förändrad artikulation, som innebär att de tre åttondelarna hamnar under en båge, med en ny båge över de två följande fjärdedelsnoterna. Den i denna takt förändrade artikulationen i A3 och T3 ”sluter frasen” på ett fint sätt och är editionens val.
T. 26-28.	A1 /Vl. solo	har en crescendopil som börjar sista fjärdelsslaget i t. 26 och fortsätter hela t. 27. I övriga källor börjar denna crescendopil senare, i A3 och A4 i t. 27, i T3 till och med i andra hälften av t. 27, men fortsätter där sedan hela t. 28. A3 har crescendopil endast i t. 27, medan A4 har två crescendopilar, en i t. 27 och en i t. 28. Editionen behåller crescendopilens tidiga start från A1 , men lägger till dess utsträckning t.o.m. t. 28, som återfinns i T3 (och i någon mening i A4).
T. 26-27.	A1 /Vl. solo	alla källor utom T3 har legato från sjätte åttondelsslaget i t. 26 till och med nästa takt, editionen väljer dock T3 , som endast har legato från sjätte åttondelsslaget i t. 26, takten ut, och i t. 27 ett nytt legato från första fjärdelsslaget till det andra.
T. 26.	A1 , A3 /Vc.	har legato över hela takten (som innehåller åttondelsnoterna E-Aiss-H-c, fjärdedelsnoterna H-e), ej så A4 , som bara har legato över taktens första hälft, och de två fjärdedelsnoterna separata. Ett intressant specialfall är T3 , som delar upp Vc.-stämmen i två stämmor, en som ligger kvar på det inledande E:et i en halvnot + en fjärdedel, en annan som kommer in efter en åttondelspaus med de tre följande åttondelarna (Aiss-H-c) + en fjärdedel H, denna senare stämma har legato från det inledande Aiss:et till fjärdedelen H. Här menar editionen att det är synd att det kvarliggande E:et saknas i orkesterversionen, och särskilt eftersom tonsättaren redan i t. 19 utnyttjade möjligheten till divisi i cellostämman, ser editionen sig fri att arrangera om denna takt i enlighet med versionen i T3 .
T. 27.	T3	i VH finns på sista åttondelsslaget ett ciss1, som saknar motsvarighet i de tre orkesterpartituren. Då editionen antar att T3 representerar tonsättarens senaste tanke, utsträcker den insatsen i Vla, som i A1 , A3 och A4 annars har paus på det sista fjärdelsslaget, så att stämman på andra hälften av takten spelar en punkterad fjärdedel diss1, följt av en åttondel ciss1.

T. 27-28.	str.	här är den dynamiska instruktionen oklar. I t. 27 har i A1 Vl. I och Vla crescendopil ungefär halva takten, som fortsätter litet drygt halva t. 28. I A3 har Vl. I samma dynamiska instruktion som i A1 , men Vla har crescendopil i t. 27 och diminuendopil i t. 28. I A4 har Vl. I och Vl. II crescendopil hela t. 27, men bara Vl. II har diminuendopil i t. 28, under andra hälften av takten (Vl. I saknar här dynamisk instruktion i t. 28). T3 slutligen har i pianostämman endast crescendopil halva t. 27, men ingen dynamisk instruktion alls i t. 28. Då stråkarna inte i någon källa anmodas att göra ett crescendo ända fram till t. 29 (till skillnad från Vl. solo), och två fall att göra ett diminuendo i denna takt, bestämmer sig editionen för följande kompromiss: alla i stråkorkestern får crescendopil andra hälften av t. 27, Vla och Vc. får diminuendopil i t. 28, men Vl. I och Vl. II fortsätter crescendopilen från t. 27 till mitten av t. 28, varpå Vl. II får en diminuendopil.
T. 28.	A1, A3, A4/Vl. solo	har överbindning från första hälften av takten till andra hälften, nytt legato från sextondelsnoten, takten ut. Endast T3 , som troligen är en version genomsedd av en violinist, har både överbindning från första hälften av takten till andra hälften, och samtidigt både från andra hälften av takten fram till och med första tonen i t. 29. Editionen följer T3 med de längre legatobågarna både här och i t. 29-30.
T. 29-30.	T3/Vl. solo	har även här en från övriga källor avvikande artikulation: från andra fjärdedelsslaget legato över resten av takten fram till första slaget i t. 30. Alla övriga källor har endast legato från sjätte åttondelsslaget, takten ut. Editionen följer T3 med de längre legatobågarna både här och i t. 28.
T. 31.	A1/Vl. solo, str.	har på sista fjärdedelsslaget crescendopil-diminuendopil, medan A3 har crescendopil under samma slag. A4 har crescendopil under sista fjärdedelsslaget i Vl. solo och Vc, men ej i Vl. I och Vl. II, som har olika accenter istället (Vl. I en bakvänd vanlig accent, kanske en förkrympt crescendopil, och Vl. II en hattaccent). T3 slutligen har både accent och diminuendopil på sista fjärdedelsslaget + första fjärdedelsslaget i t. 32 (men inte i Vl. solo!). Editionen följer här A1 .
T. 32.	A1, A3/Vl. solo	har överbindning från första fjärdedelsnoten till första sextondelsnoten, plus en legatobåge över andra fjärdedelsslaget, i praktiken en båge över hela första hälften av takten. A4 har bara överbindningen men har sextondelsnoterna separata. T3 slutligen har också överbindningen, men sedan går en legatobåge över resten av takten, med en artikulationspunkt på den sista åttondelsnoten, vilket är den artikulation som valts av editionen.
T. 32.	A1, A3/Vl. II	sista fjärdedelsnoten är här e1, men A4 har cississ1, och i T3 är motsvarande ton d1. cississ1 ger onekligen en mer rafflande harmonik och är dessutom lämplig som inledningston till nästa takts halvnot diss1, och har valts av editionen.
T. 33-34.	A1/str.	endast Vl. II har legato över t. 33, och endast Vl. I har legato från andra hälften av t. 33 till t. 34. I A3 är det endast Vc. som har legato över t. 33 och bara Vl. I har legato från andra hälften av t. 33 till t. 34. I A4 har endast Vc. legato över t. 33 men både Vl. I och Vl. II har

		legato från andra hälften av t. 33 till t. 34. T3 saknar alla bågar. För de stämmor som rör sig i t. 33 verkar en legatobåge vara önskvärd, om än inte alltid utskriven, och för ensemblespelet förefaller det därför mest samlat, om alla når fjärdedelen i t. 34 via ett legato från föregående takt. Editionen ger alltså Vl. II och Vc. legato över t. 33 och 34, men Vl. I och Vla, som upprepar sina toner, får detta legato först från andra hälften av t. 33 till t. 34.
T. 34.	A1, A3 /Vl. solo	har instruktionen <i>pp</i> på sista fjärdedelsslaget, som ju är markerat <i>ten</i> . Denna <i>pp</i> -instruktion upprepas sedan i t. 35. A4 och T3 har istället instruktionen <i>p</i> på detta slag, men editionen låter fjärde fjärdedelsslaget vara helt utan dynamisk instruktion, då takten ändå börjar med en <i>dim.</i> -instruktion.
T. 35.	A1 /Vl. solo	har här överbindning från andra fjärdedelsslaget till den första sextondelsnoten, med en legatobåge från denna sextondelsnot, takten ut. A3 och A4 har också överbindningen, men också en legatobåge över hela takten. T3 slutligen har överbindningen, och en legatobåge över andra och tredje fjärdedelsslagen, samt en ny legatobåge över fjärde fjärdedelsslaget. Då editionen är angelägen om att i solostämman här knyta an till styckets början, passar T3 bäst och är editionens val.
T. 35.	A1, A3 /Vl. I	har här samma toner som i styckets början, men i A4 syns tendenser till variation, som dock är något svårlästa. I T3 syns det klarare: stämman skulle ha haft giss-h-e1-h-giss-h-giss-h, för att åtminstone ungefär realisera det som står i T3 . Men editionen följer A1 och A3 här.
T. 36.	A1, A3, A4 /Vl. I	här återkommer precis samma toner som i början, men i T3 fortsätter variationen, och stämman skulle ha haft tonerna giss-h-e1-h-giss-h-giss-e1 för att realisera denna variation, men editionen respekterar texten i A1, A3 och A4 .
T. 37.	A1 /Vl. solo	har här överbindning mellan tredje fjärdedelsslaget och första sextondelsnoten, och dessutom en legatobåge över hela takten. A3 har överbindningen, men också en legatobåge över andra fjärdedelsslaget och en legatobåge över taktens andra hälft. A4 har överbindningen, men också en legatobåge över taktens första hälft, sextondelarna separata. T3 har överbindningen och en legatobåge över andra fjärdedelsslaget, men sextondelarna separata. Då editionen är angelägen om att i solostämman knyta an till styckets början här, passar A3 bäst och är editionens val.
T. 37-38.	T3 /VH	på sjunde åttondelsslaget i t. 37 slås fissa an, en ton som helt saknas i alla orkesterpartiturer. Editionen antar att T3 representerar tonsättarens senaste tanke och har, liksom vid parallellstället i t. 3-4, ändrat Vla-stämman för att efterlikna T3 , se not till t. 3-4.
T. 39.	T3 /Vl. solo	har samma artikulation som i styckets början och denna är editionens val.
T. 39-40.	A1, A3, A4 /Vl. I	har samma toner som i början, men liksom i t. 35 har T3 en tendens till variation (motsvarande tonerna giss-h-e1-h-giss-h-giss-h-giss-h-e1-h-giss-h-ciss1-cississ1) men editionen respekterar A1, A3 och A4 .

T. 40.	A1, A3, A4/Vc.	har endast en punkterad fjärdedel e på andra hälften av takten, men liksom i t. 6 antar editionen att den tryckta versionen avspeglar tonsättarens senaste tanke och följer T3 , som har en avslutande åttondel e i takten.
T. 40.	A1, A3, A4/Vl. solo	har överbindning från första hälften av takten till första åttondelen, men samtidigt också legato över andra hälften av takten. T3 har överbindning från första hälften av takten till första åttondelen, sedan legato över andra hälften av takten fram till och med första hälften av t. 41. Editionen finner bägge dessa varianter mindre naturliga på grund av tonupprepningen h1-h1, som hamnar under legatobågen, och låter istället legatot sträcka sig endast över de tre sista åttondelsslagen, varigenom tonupprepningen sker med olika stråk.
T. 40.	T3/Vl. solo	till skillnad från övriga källor, där de två sista tonerna aiss1-giss1 är noterade som åttondelar, har T3 punkterad åttondel-sextondel, vilket editionen anammar.
T. 41-42.	A1/Vl. solo	<p>artikulationen är här legato över första hälften av t. 41, legato över tredje fjärdedelsslaget, legato från sista fjärdedelsslaget till t. 42, legato över t. 42:</p> <p>A3 har istället legato över första hälften av t. 41, legato från andra hälften av t. 41 till första halvnoten i t. 42, andra hälften av t. 42 separat:</p> <p>A4:s version är snarlik A3:s, men möjligen går bågen från andra hälften av t. 41 ända till den punkterade fjärdedelen i taktens mitt:</p> <p>T3 är litet annorlunda: legato över första hälften av t. 41, nytt legato till och med fjärde fjärdedelsslaget, sista sextondelen separat, legato över t. 42:</p> <p>Då T3 med tanke på den sista sextondelsnoten i t. 41 verkar som den bästa artikulationen, och då T3 antas vara genomsedd av en violinist, väljer editionen T3 här.</p>
T. 43.	A1, A3, A4/Vl. solo	har alla mer eller mindre tydligt legato över hela takten, men editionen väljer T3 , som har separat legato över sista fjärdedelsslaget, då det är den version som antas vara genomsedd av en violinist, och som också anknyter till t. 1.

T. 43.	A1, A3, A4/Vl. I	har samma toner som i början. Liksom tidigare har T3 små variationer i hur ackordet bryts, men liksom tidigare, i t.ex. t. 35, respekterar editionen texten i A1, A3 och A4 .
T. 43.	A1, A3, A4, T3/str.	den dynamiska instruktionen <i>p</i> i denna takt förekommer i alla källor, men behövs egentligen inte, då dynamiken redan i t. 39 är satt till <i>p</i> , och instruktionen har därför utgått.
T. 44-45.	A1, A3, A4/Vl. II, Vla, Vc.	i dessa takter bryts mönstret från t. 1-5, 9-11 och 35-39 att ackordet alltid kommer på andra slaget: här kommer ackordet istället på första slaget. Detta märks dock ej i T3 , där ackorden fortfarande kommer på andra fjärdedelsslagen. Editionen väljer dock att här följa partituren som verkligen är tänkta för stråkorkester, alltså A1, A3 och A4 .
T. 44-45.	A1/Vl. solo	<p>har en överbindning mellan andra fjärdedelsslaget i t. 44 och första triolättondelen, legato över taktens andra hälft, legato över första hälften av t. 45, överbindning från tredje fjärdedelsslaget till första sextondelen i denna takt, legato över de tre sista sextondelsnoterna i t. 45 till första slaget i t. 46:</p> <p>A3 har en överbindning mellan andra fjärdedelsslaget i t. 44 och första triolättondelen, legato över taktens andra hälft, inget legato första hälften av t. 45, men överbindning från tredje fjärdedelsslaget till första sextondelen i denna takt och legato över fjärde fjärdedelsslaget i t. 45:</p> <p>A4 har en överbindning mellan andra fjärdedelsslaget i t. 44 och första triolättondelen, legato över taktens andra hälft, legato över första hälften av t. 45, överbindning från tredje fjärdedelsslaget till första sextondelen i denna takt, men de tre sista sextondelsnoterna i t. 45 separata:</p> <p>T3 har en överbindning mellan andra fjärdedelsslaget i t. 44 och första triolättondelen, legato över taktens andra hälft, som sträcker sig till första fjärdedelsslaget i t. 45, legato över andra fjärdedelsslaget, överbindning från tredje fjärdedelsslaget till första sextondelen i denna takt, legato över fjärde fjärdedelsslaget i t. 45:</p> <p>Editionen väljer T3, som antas vara en version, översedd av en violinist.</p>
T. 46.	A1/Vl. solo	legato över andra fjärdedelsslaget saknas, tillagt från övriga källor.

T. 46.	A1 /Vl. II	detta är den enda källa där sista tonen i takten är en åttondel, ej en fjärdedel, vilket editionen dock ej beaktar, då övriga källor har en fjärdedel, liksom Vla och Vc.
T. 47-48.	A3, A4 /Vl. II, Vla	endast i dessa källor påbörjas crescendopilar i slutet av t. 47, men då A1 och T3 är överens om att orkesterns <i>cresc.</i> börjar i t. 48, beaktar editionen ej denna tidiga början på crescendopilarna.
T. 48.	A1, A3 /Vl. I	saknar legato över första hälften av takten, och andra hälften av takten är en punkterad fjärdedelsnot. Vl. I borde här rimligen spela som Vla, och editionen lägger, även med stöd av övriga källor, således till ett legato över första hälften av takten och förlänger den punkterade fjärdedelsnoten till en halvnot.
T. 48.	A1, A3, A4 /str.	crescendopilar förekommer i vissa instrument, olika för varje källa, dessutom inkonsekvent placerade. Editionen inför en crescendopil för alla stråkar, med stöd av T3 .
T. 49.	A1, A3, A4 /Vl. I, Vl. II	tonen på tredje fjärdedelsslaget är en åttondel (ev. inte Vl. II i A4), men fjärdedel har införts här för alla stråkar i analogi med t. 15 och 16.
T. 50.	A1, A3, A4	instruktionen <i>dim.</i> på sista fjärdedelsslaget har inte skrivits in i alla stämmor, men framgår av T3 och har införts i alla stämmor.
T. 51-52.	A1, A3, A4 /Vl. I	har under första hälfterna av takterna giss-h-giss-h, men åter har T3 tonerna giss-h-e1-h, en variation jämfört med början av stycket. Editionen har dock respekterat A1, A3 och A4 , såsom varande skrivna för stråkar.
T. 52.	A1, A3 /Vl. solo	har legatobåge från andra fjärdedelsslaget takten ut, men både A4 och T3 har legatobåge över hela takten, vilket editionen väljer.
T. 53.	A1, A4 /Vc.	har legatobåge över de tre första fjärdedelsslagen, till skillnad från A3 , som har legato över hela takten, vilket editionen dock lämnar därhän.
T. 53-54.	T3 /Vl. solo	är den enda källa som har legato från andra hälften av t. 53 fram till första tonen i t. 54 (de andra har legato enbart inom t. 53), men editionen väljer detta utsträckta legato.
T. 54-55.	A1 /Vl. solo, Vl. I, Vla, A4 /Vl. II, Vla	har crescendopil i t. 54, vilket dock motsägs av A3 , som har diminuendopil från andra fjärdedelsslaget, takten ut (Vl. solo, Vl. I, Vla). T3 saknar dynamisk instruktion. Trots att två källor mot en talar för crescendopil, anser editionen att diminuendopil (som kan läsas som en betoning) är att föredra; därigenom betonas det expressiva nonackordet på andra fjärdedelsslaget (liksom i t. 55, i såväl A1, A3 som A4). Editionen lägger därför också till en diminuendopil i Vla i t. 55, från andra fjärdedelsslaget.
T. 54.	A4, T3 /Vl. I	har c1 på näst sista åttondelen, till skillnad från A1 och A3 , som har ciss1. Editionen följer A4 och T3 .
T. 56.	A1, A3 /Vla, Vc.	stämmorna möts på andra hälften av takten med samklangen H+c1. A4 och T3 har däremot en punkterad halvnot e-fjärdedel H, varigenom dissonansen undviks. Inte riktigt dock i A4 , där Vla har en punkterad fjärdedel c1. I T3 har detta problem lösts genom att HH har sitt ackord endast under det tredje fjärdedelsslaget, och paus under det fjärde. Editionen följer här i någon mån A4 och helt T3 .

T. 59-61.	A1/Vc.	är den enda källa som ger de tre pizzicato-insatserna som åttondelsnoter, alla övriga ger dem som fjärdedelsnoter, och fjärdedelsnoter är också editionens val.
-----------	---------------	---

4: Tarentelle: (Här refererar taksiffrorna till den första, längre versionen.)

T. 1.	T4	har här tempoangivelsen <i>Vivace</i> , där A1 istället har <i>Allegro</i> . <i>Vivace</i> förefaller editionen som en än mer passande tempoangivelse för en sats kallad <i>Tarentelle</i> , än <i>Allegro</i> , och inför denna här.
T. 1-8.	A1/str.	alla ackompanjerande fjärdedelar som saknar accent eller legatobåge är här försedda med staccatopunkter, vilket i stort sett saknas i fortsättningen. Då t. 1-8 utgör den första accoladen på sidan, tolkar editionen det som en modell för fortsättningen och inför staccatopunkter på alla ackompanjerande fjärdedelar i orkestern, som saknar accent eller legatobåge (och saknar tenutostreck).
T. 3.	A1/Vl. II	har fjärdedelar med staccatopunkt på den andra av dessa, vilket skiljer sig från motsvarande stämma i T4 , som har legato mellan fjärdedelarna, utan staccatopunkter, liksom Vl. I har i A1 . Denna skillnad i skrivsätt mellan A1 och T4 återkommer på flera ställen, ssm. t. 12, 35, 117, 168 och t. 189, men editionen anser att A1 återger det i stråkorkestern egentligen önskvärda spelsättet, och att T4 :s notation snarare beror ett för Pno. gängse skrivsätt, och lämnar A1 :s notation oförändrad i Vl. II., och, i förekommande fall, Vla.
T. 3-4.	A1/Vl. solo	<p>har legato över andra fjärdedelsslaget i t. 3 till och med första fjärdedelsslaget i t. 4, ej så i T4, som har legato över vart och ett av dessa fjärdedelsslag. Vid parallellställena i t. 35-36 och 117-118, 159-160, 167-168 och de ungefärliga parallellställena i t. 11-12, 43-44, 125-126, faller dessa artikulationer litet olika ut nästan varje gång. Här är statistiken för de olika varianterna, kallade V1, V2 etc.</p> <p>V1: legato över andra fjärdedelsslaget i den första takten till och med första fjärdedelsslaget i den andra: A1: t. 3-4;</p> <p>V2: legato över vart och ett av fjärdedelsslagen: A1: t. 11-12, 35-36, 117-118; T4: t. 3-4, 35-36, 43-44;</p> <p>V3: legato över andra fjärdedelsslaget i den första takten över första fjärdedelsslaget i den andra takten och fram till det andra fjärdedelsslaget i denna andra takt: A1: t. 159-160, 167-168, T4: t. 11-12, 117-118, 125-126;</p> <p>V4: legato över vart och ett av fjärdedelsslagen, men det sista legatot sträcker sig fram till det andra fjärdedelsslaget i denna andra takt: A1: t. 43-44, 125-126.</p> <p>V1 förekommer 1 gång, i A1.</p> <p>V2 förekommer 6 gånger, 3 gånger i A1 och 3 gånger i T4.</p> <p>V3 förekommer 5 gånger, 2 gånger i A1, och 3 gånger i T4.</p> <p>V4 förekommer 2 gånger, bägge dessa gånger i A1.</p> <p>Källorna överensstämmer således endast i t. 35-36, och V1 samt V4 är de mest sällan förekommande varianterna, återfinns dessutom endast i A1. Då det således vare sig går att hitta logiska mönster inom källorna var för sig eller gemensamma nämnare mellan dem, blir ett val mellan källorna</p>

		nödvändigt. Editionen väljer därför T4 på alla dessa ställen, som måhända utgör den senaste versionen, troligen översedd av en violinist.
T. 6-7.	A1 /Vl. solo	andra fjärdedelsslaget är här en åttondel, följd av en sextondelspaus, men T4 har istället en punkterad åttondel, även vid parallellställena (t. 38-39, 120-121, 162-163). Notationssättet med en sextondelspaus är inte konsekvent genomfört i A1 , och förefaller också av praktiska skäl som överflödigt, och editionen följer här T4 .
T. 7.	T4 /Vl. solo	har en accent på första fjärdedelsslaget, som saknas i A1 . Editionen lägger till den här, då den tycks ge impuls till accenten på andra fjärdedelsslaget i orkestern.
T. 7.	A1 /Vl. II	har e1 på andra slaget, men om man jämför med T4 ser man att ackordet på andra slaget där innehåller dominantens septima d1, vilken saknas i ackordet i A1 . Denna ton, d1, är viktigare än e1 att få med i arrangemanget, eftersom dominantens grundton e redan hörs i Vc. och Cb., och editionen ändrar e1 till d1 i Vl. II.
T. 7-10.	str.	i dessa takter, som har parallellställena i t. 39-42, t. 121-124 och t. 163-166 finns i källorna många olika varianter av spel med accenter på de svaga taktdelarna i orkestern/pianot. I t. 7-10 har T4 accenter på varje andra fjärdedelsslag, medan A1 har accent på varje andra fjärdedelsslag, utom i t. 9, den tredje av dessa takter. Vid parallellstället i t. 39-42 är källorna överens om att accenterna bara kommer på det andra fjärdedelsslaget i de första två takterna, men i t. 121-124 har T4 bara accent på andra fjärdedelsslaget i de tre första takterna, och därtill också en accent på andra fjärdedelsslaget i t. 120, vilket alltså förskjuter T4 :s första modell till att hamna en takt tidigare i frasen. Denna T4 :s första modell har A1 nu i t. 121-124 övertagit, med accenter på var och en av de andra fjärdedelsslagen. I t. 163-166, som endast förekommer i A1 , övertar A1 T4 :s andra, i frasen tidigarelagda modell, med accent på andra fjärdedelsslaget i de tre första takterna, men därtill också en accent på andra fjärdedelsslaget i t. 162. De nyckfullt uppträdande och uteblivna accenterna kan säkert uppfattas som livfulla, även om det förefaller riktigare att det är solisten tar initiativet till detta spel med accenter, som i t. 7. Editionen föredrar en viss enhetlighet i grundmodellen för orkesterspelet i detta korta stycke, och ansluter sig till T4 :s första modell i t. 7-10 och A1 :s modell i t. 121-124, med accenter på varje andra fjärdedelsslag.
T. 9.	A1 /Vl. solo	har staccatopunkter på tredje och fjärde triolåttondelarna, vilket förefaller svårförståeligt, T4 saknar dessa punkter och de har utgått här.
T. 9-10.	Vl. solo	crescendopil hämtad från T4 .
T. 10.	T4 /Vl. solo	har på andra fjärdedelsslaget en punkterad åttondel e2 och en sextondel e1; ej så i A1 , som bara har en åttondel e2 och en åttondelspaus. Editionen följer här T4 .
T. 10.	A1 /Vl. I	saknar accent på andra fjärdedelsslaget, vilket övriga i orkestern har, införd här, också med stöd av T4 .
T. 13-14.	A1 /Vl. II, Vla	saknar legato mellan takterna, till skillnad från Vl. I, Vc. och Cb. Införd här, också med stöd av T4 .

T. 16.	T4 /Vl. solo	har på andra fjärdedelsslaget en punkterad åttondel e2 och en sextondel e1; ej så i A1 , som bara har en åttondel e2 och en åttondelspaus. Editionen följer här T4 .
T. 17-18.	T4 /Vl. solo	har legato över var och en av dessa takter, ej så i A1 , som har legatobågar över tre åttondelstrioler åt gången. Editionen väljer dock T4 .
T. 17-18.	T4 /Vl. solo + str.	har en crescendopil över två takter, ej så i A1 , som har en crescendopil som börjar strax innan t. 18 och sträcker sig litet in i t. 20. Editionen följer här T4 .
T. 19-20.	T4 /Vl. solo + str.	har en diminuendopil över två takter, ej så i A1 , som alltså fortfarande har en crescendopil, men editionen följer här T4 , även för str.
T. 20.	T4 /Vl. solo	har på andra fjärdedelsslaget en punkterad åttondel e3 och en sextondel e2; ej så i A1 , som bara har en åttondel e3 och en åttondelspaus. Editionen följer T4 .
T. 20.	T4 /Pno.	har en diminuendopil, som saknas i A1 , och införs i orkestern.
T. 20.	T4 /Pno.	har legato, vilket i A1 bara finns i Vl. I, infört här för alla i orkestern.
T. 22.	A1 /Vla	har a på första slaget, h verkar bättre harmoniskt, och finns i T4 .
T. 23-24.	T4 /Pno.	har legato mellan sista fjärdedelen i t. 23 och första fjärdedelen i t. 24, detta saknas i A1 (utom i Vc. och Cb.) och har införts.
T. 24.	A1 /Vc.	har H1+H på andra fjärdedelsslaget, H1 finns ju inte på en normalstämd cello, och denna lägre ton utesluts.
T. 25-26.	A1 , T4 /Vl. solo	på tredje och fjärde åttondelsnoterna i takterna har bägge källorna staccatopunkter, liksom A1 i t. 9, och liksom Vl. I i t. 32 (A1). I A1 går legatobågarna över tre åttondelar i taget, medan de i T4 går över hela takterna. Vilka legatobågar man än väljer är detta en mycket ovanlig, svårspelad och svårförståelig artikulation, som med största sannolikhet härrör från tonsättarens mindre kunskap om stråksättning, och artikulationen behöver korrigeras. En möjlig tolkning uppenbarar sig senare i t. 32, där Vl. I har just denna oortodoxa artikulation, men när i denna takt samma figur dyker upp i T4 (då i Vl. solo), så ses legato mellan de två första åttondelsnoterna och sedan separata noter, försedda med staccatopunkter, och detta blir editionens tolkning av den ovanliga artikulationen, på alla ställen där den uppträder i bägge källorna.
T. 25-28.	T4 /Vl. solo	har crescendopil över t. 25 fram till och med första åttondelsnoten i t. 28. I A1 börjar crescendopilen först i t. 26, men för samordningens skull låter editionen den börja redan i t. 25, och låter också orkesterns crescendopil börja där, vilken annars inte hade börjat förrän i t. 26, och även i Vc. och Cb., som annars saknar dynamisk instruktion i dessa takter, får crescendopilen börja i t. 25.
T. 27.	A1 /Vc.	se ovan, kommentar till t. 24.
T. 28.	T4 /Pno.	till skillnad från A1 har T4 i denna takt paus i Pno. Editionen följer A1 och låter ackordet på första slaget kvarstå.
T. 31-32.	A1 /Vl. I	saknar dynamisk instruktion, förutom <i>f</i> på andra hälften av t. 31. T4 har vid motsvarande toner i Vl. solo en diminuendopil från andra hälften av t. 31 till och med hela t. 32, vilket editionen överför till Vl. I.

T. 31-33.	A1 , T4 /Vl. solo, Vl. I	åttondelstriolerna från andra fjärdedelsslaget i t. 31 fram till åttondelsnoten i t. 33 ligger i T4 i Vl. solo, men i A1 ligger de i Vl. I, vilket för editionen är en värdefull klangvariation, och den följer här A1 .
T. 32.	A1 /Vl. I	på tredje och fjärde åttondelsnoterna i takten finns staccatopunkter, liksom A1 i Vl. solo i t. 9 och i bägge källorna i t. 25-26, en för stråkmusiker ovan artikulation. Här har T4 , som antas vara genomgången av en violinist, legato mellan de två första åttondelsnoterna och sedan separata noter med staccatopunkter, vilket förefaller mer stråkmässigt. Editionen följer T4 .
T. 32-33.	A1 /Vl. II, Vla, Vc., Cb.	diminuendopil från T4 har införts.
T. 35.	A1 /Vl. II, Vla	saknar legato mellan fjärdedelsnoterna, vilket T4 har, men editionen utelämnar dessa legaton, se not till t. 3.
T. 38.	A1 /Vl. solo	har på andra fjärdedelsslaget åttondel-sextondelspaus-sextondel, men T4 har punkterad åttondel-sextondel, vilket editionen följer, se not till t. 6-7.
T. 38-39.	A1 /Vl. solo	har legato från sista sextondelsnoten i t. 38 till första fjärdedelen i t. 39. Detta saknas i T4 , även vid parallellstället i t. 6-7 och legatot har utelämnats här.
T. 41.	T4 /Vl. solo	har, till skillnad från A1 , legato över hela takten. A1 har istället legato över taktens första hälft, följt av legato över taktens andra hälft, liksom i t. 9. Då denna senare modell är övervägande (se not till t. 123) har editionen infört den på alla dessa ställen.
T. 42.	A1 /Vl. solo	har på andra fjärdedelsslaget endast en åttondel e2 (med staccatopunkt) – åttondelspaus. T4 har punkterad åttondelsnot e2-sextondel e1. Editionen följer här T4 .
T. 42.	A1 /str.	har crescendopil, vilket saknas i T4 . Editionen behåller denna crescendopil, och lägger också till den i Vl. solo.
T. 44-46.	A1 /Vl. solo	har crescendopil redan från t. 44 hela vägen till t. 46, men T4 har crescendopil bara under t. 45-46, vilket editionen väljer.
T. 45.	A1 /Vl. solo	har otydligt legato över första hälften och legato över andra hälften av takten; T4 har legato över hela takten, vilket editionen följer.
T. 45-46.	A1 /Vl. I	legato mellan takterna, som övriga stråkar har saknas här, men av T4 framgår tydligt att alla stämmor skall ha legato mellan takterna.
T. 46.	T4 /(str.) Pno.	ackordet på andra fjärdedelsslaget, som finns i A1 , saknas här, men har behållits av editionen.
T. 47.	T4 /(str.) Pno.	crescendopil finns, men saknas i A1 , där istället instruktionen <i>f</i> finns. Editionen lägger till crescendopilen, och avlägsnar <i>f</i> .
T. 61.	T4 /Vl. solo	har legato mellan första fjärdedelsnoten och andra fjärdedelsslaget, ej så i A1 , som saknar alla bågar; editionen följer T4 .
T. 61-62.	T4 /Vl. solo	har legato mellan sista sextondelen i t. 61 och första triolåttondelen i t. 62, vilket saknas i A1 ; editionen följer T4 .
T. 62.	A1 /Vl. II	har pizzicato e1 på andra fjärdedelsslaget, vilket saknas i T4 och passar inte riktigt bra in i ackordet, editionen ändrar e1 till c1.
T. 63-66.	T4 /Vl. solo	har en crescendopil från andra hälften av t. 63 till och med första slaget i t. 66, vilket saknas i A1 . I T4 saknas en crescendopil vid bägge parallellställena, i t. 55-58 och 77-79, men i t. 77-79 har däremot A1 en sådan crescendopil (dock ej i t. 55-58). Editionen följer T4 här.

T. 65-66.	T4 /Vl. solo	till skillnad från A1 och t. 64 i T4 , har dubbelgreppen på första slagen i takterna ingen accent, men editionen följer här A1 , som har accent nästan varje gång dessa dubbelgrepp förekommer (dock ej i t. 59, t. 80, t. 146, t. 147, t. 154, vilket dock mera förefaller som ett misstag).
T. 68.	A1 /Vl. II	instruktionen <i>arco</i> saknas, men är den sannolikaste, och har införts här.
T. 68-71.	T4	i dessa takter saknas den motstämma som i A1 ligger i Vl. II, samt Vla:s pizzicatotoner.
T. 70.	A1 /Vl. II	halvnot f2 bör rimligtvis vara fiss2.
T. 70.	A1 /Vla	pizzicatot på andra fjärdedelsslaget bör rimligtvis inte vara h, jfr. Vl. solo, Vl. I på samma takt del. c1 och a är bättre alternativ och editionen väljer a, som ger den bästa stämföringen.
T. 71-73, 75.	T4 /Vl. solo	saknar legatobågar i dessa takter, där A1 har legato första hälften av t. 71, andra hälften av t. 72 och legato över hela t. 73. Då artikulationen i solostämman annars oftast bygger på följder av åttondelar sammanbundna tre och tre eller sex och sex, föreställer sig editionen att versionen i T4 troligen är ett tryckfel, och inför legatobågarna från A1 . I t. 75 saknar T4 också den staccatopunkt på den första åttondelsnoten, som A1 har, men den införs här.
T. 72.	A1 /Vl. I, Vl. II, Vla	saknar accenter på andra fjärdedelsslaget, införda här med stöd av T4 .
T. 72, 74.	T4 /Vl. solo	har nedstråk på första fjärdedelsslagen i dessa takter, vilka saknas i A1 , men har införts här. På första fjärdedelsslaget i t. 72 finns en crescendopil i T4 , vilken saknas i A1 , men A1 har i gengäld tenutostreck på första fjärdedelsslagen både här och i t. 74. Editionen föreställer sig att den bakomliggande avsikten med crescendopilen är just ett uthållande av fjärdelsnoten, och följer A1 här.
T. 72.	A1 /Vla	<i>arco</i> tillagt.
T. 73-74.	A1 /Vc.	har en crescendopil från andra fjärdedelsslaget i t. 73 till första fjärdedelsslaget i t. 74, crescendopilen saknas i T4 men editionen följer A1 (även i Cb.).
T. 74.	T4 /Pno.	här saknas en accent på andra fjärdedelsslaget, till skillnad från parallellstället i t. 72. I A1 saknas dessa accenter i t. 72 och t. 74 (men de i t. 73 och t. 75 finns där), och editionen följer A1 (även för klaverutdraget, vilket medför att accenten i t. 72 utgår i detta).
T. 77-79.	A1 /Vl. solo, Vl. II	har crescendopil dessa takter (Vl. II från och med t. 78), vilket helt saknas i T4 . Editionen anser dock att det är naturligt att stegra dynamiken gradvis fram till t. 80, för att sedan börja på nytt i <i>p</i> i t. 81, och följer A1 här, även för övriga str.
T. 80.	A1 , T4 /Vl. solo	källorna saknar accent på detta dubbelgrepp, accent tillagd av editionen.
T. 82.	T4 /Vl. solo	i denna takt har andra hälften av takten legato över de två första åttondelarna och den tredje åttondelen separat med staccatopunkt, vilket avviker från mönstret i t. 81 och 83, men samma avvikelse återkommer i T4 vid parallellstället i t. 86, och editionen respekterar denna egenhet. (A1 ger bara legato över fjärdedelsslagen.)

T. 90.	A1 /Vl. solo	har legatobåge både från taktens början till fjärde åttondelen, och ny båge från fjärde åttondelen takt ut. Av T4 framgår dock att den första bågen går över de två första åttondelarna, och att resten av åttondelarna är separata. Editionen finner emellertid att t. 89-91 borde spegla t. 87-88, och inför en båge över fjärde och femte åttondelen och staccatopunkter över de två sista åttondelarna i figuren (punkterna finns redan i A1).
T. 91-92, 95-96.	A1 /str.	har fz och tenutostreck på fjärdedelarna (ej Vc. och Cb. på första slaget i t. 91, ingen alls på första slaget i t. 95), dessutom crescendopil från andra fjärdedelen i t. 91. Inget av detta i T4 , som endast har tenutostreck på fjärdedelarna, från andra fjärdedelen i t. 91 och från andra fjärdedelen i t. 95. Editionen följer A1 , med både fz , tenutostreck och crescendopil.
T. 93-95.	A1 /Vl. solo	har crescendopil över t. 93-94, som leder till ett f på andra fjärdedelsslaget i t. 95. Dessa instruktioner saknas i T4 , men har behållits av editionen.
T. 94.	A1 /Vl. II	har $d1$ på första fjärdedelsslaget, men av T4 framgår att stämman skall ha a överbundet från föregående takt.
T. 95.	A1 /Vl. solo	första tonen i takten är en åttondel med staccatopunkt; T4 har istället en fjärdedelsnot utan staccatopunkt, editionen följer T4 , så att solostämman har samma tonlängd som orkestern.
T. 96-97.	A1 /Vc.	har på andra hälften av t. 96 och första hälften av t. 97 underoktaven H1, men H1 finns ju inte på en normalstämd cello, och editionen utesluter denna lägre ton.
T. 98.	A1 /Vl. solo	tredje och fjärde åttondelsnoterna är försedda med staccatopunkter, men editionen följer här T4 , som saknar dessa punkter. Legatot från fjärde åttondelen sträcker sig här också ända fram till t. 99, vilket också tas med här.
T. 99.	A1 /Cb.	saknar legato på andra fjärdedelsnoten till nästa takt, vilket verkar svårförståeligt, då Vc., som spelar i oktaver med Cb. samtidigt har legato. Editionen inför legato.
T. 104.	A1 /Vl. I	har samklangen $g2+e3$ på femte åttondelsslaget, vilket dock inte går ihop med det samtidiga giss i orkestern. T4 har istället samklangen $h2+e3$ på samma slag, vilket editionen inför.
T. 105.	T4 /Vl. solo	på andra fjärdedelsslaget spelas en oktav $e2+e3$, där A1 bara har $e3$. Editionen följer här T4 .
T. 105.	A1 /Vla	tonen $h1$ på andra fjärdedelsslaget ger en dissonans som saknas i T4 , men har bedömts vara korrekt här.
T. 107.	A1 /str.	saknar det f som Vl. solo har, infört här.
T. 107-108.	A1 /str.	har från och med andra fjärdedelsslaget i t. 107 fz och tenutostreck på fjärdedelarna, ej i T4 , som endast har tenutostreck på dessa fjärdedelar. Editionen följer A1 .
T. 107-109.	A1 /Vl. solo	har paus från andra fjärdedelsslaget i t. 107 till och med första fjärdedelsslaget i t. 109. Editionen följer här T4 , där Vl. solo spelar med orkestern, och adderar de fz som orkestern har i A1 .
T. 109-110.	A1 /Vl. solo, Vl. I	crescendopilen från andra hälften av t. 109 till 110 finns bara här, ej i T4 , men editionen inför denna crescendopil, även i övriga stråkar.
T. 109-110.	A1 /str.	till skillnad från T4 , där orkestern har paus, har orkestern här ett ackord att spela från andra fjärdedelsslaget i t. 109 till och med andra fjärdedelsslaget i t. 110. Editionen inkluderar detta ackord.

T. 110.	A1 /Vl. solo	förslaget till första slaget saknas i T4 .
T. 111-112.	A1 /Vl. solo	har diminuendopil från andra hälften av t. 111 till och med t. 112. T4 har däremot crescendopil andra hälften av t. 111 och diminuendopil t. 112. Editionen följer här A1 , där Vl. solo har samma dynamiska instruktion som orkestern (i T4 har Pno. ingen dynamisk instruktion alls i dessa takter).
T. 112-115.	A1 /Vl. solo	har legato över första hälften av t. 112, nytt legato över andra hälften av t. 112, legato över t. 113 och 114 ända fram till t. 115. T4 har istället legato över t. 112 fram till första åttondelen i t. 113, nytt legato från andra åttondelen i t. 113 fram till och med t. 114, t. 115 separat. Editionen följer här T4 .
T. 113.	A1 /Vl. solo	har ett tenutostreck på femte åttondelsnoten; detta tecken finns dock inte i T4 och har utgått.
T. 113.	A1	<i>dim.</i> finns bara i Vl. solo och Vl. I, men i T4 finns instruktionen i såväl Vl. solo som Pno. och editionen inför den i alla instrument.
T. 113-114.	A1 /Vc.	har C+c på andra fjärdedelsslaget i t. 113 och H1+H på första fjärdedelsslaget i t. 114, men H1 finns ju inte på en normalstämd cello, och editionen utesluter denna lägre ton. Samtidigt blir stämföringen inte helt lyckad om C på andra fjärdedelsslaget i t. 113 kvarstår, och editionen utesluter även denna ton (även om den går att spela på en normalstämd cello).
T. 115-122.	A1 /str.	till skillnad från styckets början saknar här de separata fjärdedelarna staccatopunkter. Editionen har dock infört dem även här.
T. 117-118.	A1 /Vl. solo	har legato andra hälften av t. 117, nytt legato över första hälften av t. 118. T4 har istället legato från andra hälften av t. 117 fram till och med den punkterade åttondelsnoten i t. 118, vilket editionen följer.
T. 120.	T4 /Pno.	har accent på andra fjärdedelsslaget, vilket saknas i A1 och även vid parallellställena i t. 6 och 38, i båda källorna. Vid det parallellställe som finns i t. 162 däremot, ligger en accent på andra fjärdedelsslaget i orkestern. Editionen respekterar förhållandet i t. 6 och 38, och anser dessutom att det finns skäl att konsekvent hålla fast vid modellen där det är Vl. solo som först tar initiativ till spel med accenter, som i t. 7 och t. 39, och återger t. 120 och t. 162 utan accenter.
T. 121.	A1 /Vl. solo	saknar accent på första slaget, vilken dock finns i T4 och har införts här av editionen. Se även not till t. 7.
T. 121.	A1 /Vl. solo	andra fjärdedelsslaget är här en åttondel, följd av en sextondelspaus, men T4 har istället en punkterad åttondel, och editionen följer här T4 , se not till t. 6-7.
T. 123.	T4 /Vl. solo	har legato över hela takten, vilket även förekommer vid parallellställena i T4 i t. 41 och i A1 i t. 165, men vid parallellställena i t. 9 i alla källor och i t. 41 och 123 i A1 står legato över taktens första hälft, följt av legato över taktens andra hälft. Då den senare modellen tycks vara till viss del övervägande, inför editionen denna på alla dessa ställen.
T. 123-124.	A1 , T4 /Vl. solo	saknar crescendopil över dessa takter, med editionen inför den med ledning av t. 9-10 i T4 .

T. 124-165.	A1	dessa takter har strukits i T4 .
T. 124.	T4/Vl. solo	har på andra fjärdedelsslaget en punkterad åttondel e2 och en sextondel e1; ej så i A1 , som bara har en åttondel e2 och en åttondelspaus. Editionen följer här T4 . Här har Vl. solo, till skillnad från t. 10, legato både från första fjärdedelsslaget till den punkterade åttondelen och legato över taktens andra hälft, men editionen följer här T4 i t. 10 (legato från första fjärdedelsslaget till den punkterade åttondelen, sextondelen separat).
T. 126.	A1/Vl. I	legato infört efter modell i t. 12.
T. 126.	A1/Vla, Vc., Cb.	saknar accent, till skillnad från i t. 12, infört här av editionen. (T4 har en diminuendopil här.)
T. 130.	A1/Vl. solo	har endast en åttondel e2 på andra hälften av takten, men editionen förlänger detta e2 till en punkterad åttondel och lägger till en sextondel e2 därefter, i analogi med t. 16.
T. 131-134.	A1	har crescendopil över alla dessa takter, men editionen ändrar detta till crescendopil över t. 131-132 och diminuendopil över t. 133-134, i analogi med t. 17-20.
T. 133.	A1/Vl. solo	har legato över hela takten, men editionen ändrar detta till legato över de tre första åttondelarna och nytt legato över de tre sista åttondelarna, i analogi med t. 19.
T. 134.	A1/Vl. solo	har endast en åttondel e3 på andra hälften av takten, men editionen förlänger detta e3 till en punkterad åttondel och lägger till en sextondel e2 därefter, i analogi med t. 20. Accent på första slaget fattas också, men läggs också till i analogi med t. 20.
T. 134.	A1	har legato mellan första och andra fjärdedelsslaget bara i Vl. solo (sista sextondelen separat), Vl. II och Vla, men editionen har infört detta legato för alla, också i analogi med t. 20.
T. 137-138.	A1/str.	har inget legato mellan takterna, förutom i Vc. och Cb., men editionen har infört legato mellan takterna för alla i orkestern, också i analogi med t. 23-24.
T. 137-139.	A1/str.	crescendopilarna ser ut att börja senare i Vla, Vc. och Cb. än i Vl. I och Vl. II, och de slutar tidigare i Vl. I och Vl. II än i de lägre stämmorna. Editionen har dock valt att låta crescendopilarna i alla stämmor börja i t. 137 och sluta i t. 139.
T. 138.	A1/Vc.	har H1+H på andra fjärdedelsslaget. Editionen utesluter H1.
T. 144-145.	A1/Vl. II, Vla	<i>mf</i> har lagts till, liksom <i>arco</i> för samtliga instrument.
T. 145-146.	A1/Vc.	överbindning mellan takterna saknas, men har införts med hänvisning till parallellstället i t. 78-79.
T. 149-151.	A1/Vl. solo	har i dessa takter endast legato från andra åttondelen i t. 150 till första fjärdedelen i t. 151. Men vid jämförelse med parallellstället i t. 61-63 framgår att det skall vara legato mellan de två första tonerna i t. 149, överbindning från den sista sextondelsnoten till den första åttondelsnoten i t. 150 och så legato från den andra åttondelsnoten fram till fjärdedelsnoten i t. 151, vilket editionen inför även här.
T. 152.	A1/Vl. II, Vla	<i>arco</i> har införts.

T. 154.	A1 /Vl. solo	accent saknas på första fjärdedelsnoten, men den finns vid parallellstället i t. 66 och har införts även här.
T. 155-158.	A1 /str.	saknar crescendopil i dessa takter, men editionen har infört den här i alla instrument, i analogi med Vl. solo.
T. 162.	A1 /Vc., Cb.	saknar, till skillnad från övriga orkestern, accent på andra fjärdedelsslaget. En accent i denna takt skulle dock bryta frasmönstret, och editionen har valt bort den, för hela orkestern, se kommentar till t. 7-10.
T. 163.	A1 /Vl. solo	saknar accent på första slaget, men editionen inför den här i analogi med parallellställena (t. 7, 39, 120).
T. 165.	A1 /Vl. solo	har legato över hela takten, till skillnad från parallellställena i t. 9 (A1 , T4), t. 41 (A1), t. 123 (A1) men i likhet med t. 41 (T4) och t. 123 (T4). Editionen inför modellen från t. 41 och 123 (A1) även här, se noter till dessa ställen.
T. 166.	A1 /Vl. solo	saknar accent på första slaget, men editionen inför den här i analogi med parallellställena (t. 10, 42, 124).
T. 166-167.	A1 /Vl. I	de tre åttondelarna h1-c2-d2 på andra hälften av takten saknar motsvarighet i T4 , liksom fjärdedelen c2 i t. 167.
T. 167-168, 169, 172.	A1 /str.	saknar staccatopunkter på fjärdedelsnoterna, men editionen har lagt till dem här på de separata fjärdedelarna.
T. 168.	A1 /Vl. II, Vla, Vc. Cb.	saknar accent på första slaget, med editionen har infört accent här i analogi med parallellställena i t. 12 och t. 126.
T. 169.	A1 /Vl. solo	korsförtecken för f2 har lagts till.
T. 171.	A1 /Vl. solo	har legato över hela takten, förutom sista sextondelsnoten, medan T4 har legato bara över taktens första hälft. Editionen följer här T4 .
T. 173-175.	A1 /Vl. solo	har legato över t. 173 till och med första åttondelsnoten i t. 174, nytt legato från andra åttondelsnoten i t. 174 till t. 175. T4 har legato över t. 173 och nytt legato över t. 174, första fjärdedelsnoten i t. 175 separat, vilket editionen följer.
T. 175-184.	A1 /Vl. I, Vl. II, Vla, Vc., Cb.	insatsen i Vl. I på andra fjärdedelsslaget i t. 175 är markerad <i>pp</i> , men då övriga stråkar kommer in i t. 176 (och när Cb. kommer in i t. 179) har de <i>p</i> . Mer logiskt vore om de kom in i <i>pp</i> , så att detta parti (t. 175-183) vore ett rent <i>pp</i> -parti, från upptakten i Vl. I och några rader framåt, och editionen väljer att ändra <i>p</i> till <i>pp</i> i Vl. II, Vla och Vc., och till <i>pp</i> i Cb. i t. 179. Upptakten till t. 184 har <i>p</i> , vilket gör det naturligt att lägga till <i>p</i> för Vc. och Cb. i t. 184. (I Appendix kommer detta <i>pp</i> i Cb i t. 137, <i>p</i> i Vc. i t. 142 och <i>p</i> i Cb. först i t. 144.)
T. 175-176.	A1 /Vl. solo, Vl. I	här har Vl. solo paus från andra fjärdedelsslaget i t. 175 till och med t. 176, i T4 har Vl. solo däremot fått de toner som Vl. I spelar i A1 , och Pno. spelar endast det ackompanjerande a-mollackordet i fjärdedelsnoter. Editionen följer A1 .
T. 178-179.	A1 /Vl. solo	har legato över t. 178 fram till första fjärdedelen i t. 179, men T4 har endast legato över t. 178 (förutom överbindningen från föregående takt, som är gemensam för bägge källorna). Editionen följer T4 här.

T. 183-211.	A1, T4	från och med andra fjärdedelsslaget till satsens slut skiljer sig orkesterversionen och den tryckta versionen betydligt åt, istället för de 30 takter som följer i A1 , har i T4 15 andra takter komponerats in, se appendix t. 141-155.
T. 184.	A1/Vl. I	accent har införts på andra hälften av takten i analogi med föregående figur.
T. 186.	A1/Vc.	har ett rätt tydligt skrivet d+a på andra hälften av takten, a bör dock vara en felskrivning, och för att så mycket som möjligt efterlikna ackordet i t. 185 låter editionen a utgå.
T. 190-191.	A1/Vl. solo	topptonerna är här tydligt c3, men dessa klingar dissonant mot underliggande ackord D+d+h+f1+h1 respektive d+d1+f+h1+d2 och bör vara felskrivningar för h2, vilket är editionens val. Fjärde åttondelen i t. 190 är också mycket tydligt a1, men editionen anser att h1 klingar bättre i detta nya sammanhang och inför h1 här.
T. 191-192.	A1/str.	här har endast Vl. I fz på fjärdedelarna, de övriga stråkarna bara <i>f</i> , men editionen inför fz i alla stämmor, också i analogi med parallellställena i t. 91-92, 95-96, 107-108. Alla dessa fjärdedelar är försedda med accenter, men för att undvika tautologi med fz har accenterna bytts ut mot tenutostreck, också det i analogi med parallellställena.
T. 194.	A1/str.	p har införts i analogi med p i Vl. solo i t. 193.
T. 203.	A1/Vla	sista åttondelen i takten är g1. Då tonen a1 redan är fördubblad, bör Vla istället ha f1, vilket är editionens val.
T. 204.	A1/Vla	har h på första slaget, vilket editionen ändrar till c1.
T. 206-212.	A1/Vl. solo	dubbelgreppen och ackorden i dessa takter ser mer ut att utgå från vad en pianist finner spelbart och lämpligt, än vad en violinist skulle kunna komma på, och dessa takter har ju också utgått i den tryckta versionen. Ett möjligt sätt att lösa svårigheterna i de särskilt problematiska takterna 209-212 vore detta spelsätt: ett annat detta: eller en kombination av dessa. Trots det har editionen återgivit stämman så som den står skriven i A1 , och överlämnar åt interpreten att finna lösningar på problemen.
T. 209.	A1/Vl. solo	har åter <i>f</i> , men denna instruktion förekom så sent som i förra takten och är överflödigt, har således uteslutits.
T. 209-212.	alla källor	saknar staccatopunkter på fjärdedelsnoterna, men editionen har infört dem i dessa 4 avslutande takter, även i solostämman, då staccaterade fjärdedelsnoter dominerat satsen som helhet.

Appendix:

T. 141-143	T4/Vl. solo	artikulationen skiljer sig här från A1 : legato över andra hälften av t. 141, legato över t. 142 fram till första fjärdedelen i t. 143; I A1 , där motsvarande
------------	--------------------	--

		figur finns i Vl. I (i t. 183-185) är artikulationen naturligare och synkroniseras med accenterna, editionen följer här A1 .
T. 152-155.)	T4	saknar staccatopunkter på fjärdedelsnoterna, men editionen har infört dem i dessa 4 avslutande takter, även i solostämman, då staccaterade fjärdedelsnoter dominerat satsen som helhet.

© *Klas Gagge*, Levande musikarv